

საქართველოს მთავრობის
განკარგულება №1372

2013 წლის 18 სექტემბერი

ქ. თბილისი

სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონის განვითარების
2014 2021 წლების სტრატეგიის
დამტკიცების თაობაზე

საქართველოს მთავრობის სტრუქტურის, უფლებამოსილებისა და საქმიანობის წესის შესახებ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის ს ქვეპუნქტისა და ევროკავშირსა და საქართველოს მთავრობას შორის 2011 წლის 14 ნოემბრის დაფინანსების ხელშეკრულების (საქართველოს რეგიონული განვითარების რეფორმის მხარდაჭერა) მე-2 დანართის (ტექნიკური და ადმინისტრაციული დებულებები) შესაბამისად, დამტკიცდეს თანდართული სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონის განვითარების 2014 2021 წლების სტრატეგია.

პრემიერ-მინისტრი ბ. ივანიშვილი

სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონის განვითარების სტრატეგია
2014-2021 წლებისთვის

I. რეგიონის ზოგადი დახასიათება

სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონი საქართველოს დასავლეთ ნაწილში, ძირითადად, კოლხეთის დაბლობზე მდებარეობს. რეგიონს დასავლეთით ესაზღვრება შავი ზღვა, ჩრდილო-დასავლეთით - აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, ჩრდილოეთით - რუსეთის ფედერაცია, აღმოსავლეთით - იმერეთისა და რაჭა-ლეჩხუმი-ქვემო სვანეთის რეგიონები, ხოლო სამხრეთით - გურიის რეგიონი. სამეგრელო-ზემო სვანეთის ფართობია 7,5 ათასი კვ.კმ., ქვეყნის ტერიტორიის 10,8%. რეგიონის მოსახლეობის რაოდენობა 478,2 ათასია, რაც საქართველოს მოსახლეობის 10,66%-ს შეადგენს. მხარეში შედის 497 დასახლებული პუნქტი - 8 ქალაქი, 2 დაბა და 487 სოფელი. მხარის მოსახლეობის 40,3% ცხოვრობს ქალაქებსა და დაბებში, ხოლო 59,7% - სოფლებში. რეგიონში მაღალმთიან დასახლებებს (1000 მ-ზე ზევით) მიეკუთვნება მესტიის მუნიციპალიტეტის 136 და მარტვილის მუნიციპალიტეტის 1 სოფელი. მოსახლეობის 98,6% ეთნიკურად ქართველია. მოსახლეობის სიმჭიდროვე მხარის ტერიტორიაზე შეადგენს 64 ადამიანს კვ.კმ-ზე. სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონში მოქმედებს 9 თვითმმართველი ერთეული: თვითმმართველი ქალაქი ფოთი და აბაშის, ზუგდიდის, მარტვილის, მესტიის, სენაკის, ჩხოროწყვეტის, წალენჯიხისა და ხობის მუნიციპალიტეტები. სამხარეო დონეზე სახელმწიფოს აღმასრულებელ ხელისუფლებას წარმოადგენს სახელმწიფო ოწმუნებული - გუბერნატორი, რომლის ადმინისტრაცია ქ. ზუგდიდშია განთავსებული. ქ. ზუგდიდი დედაქალაქიდან 325 კმ-ით არის დაშორებული.

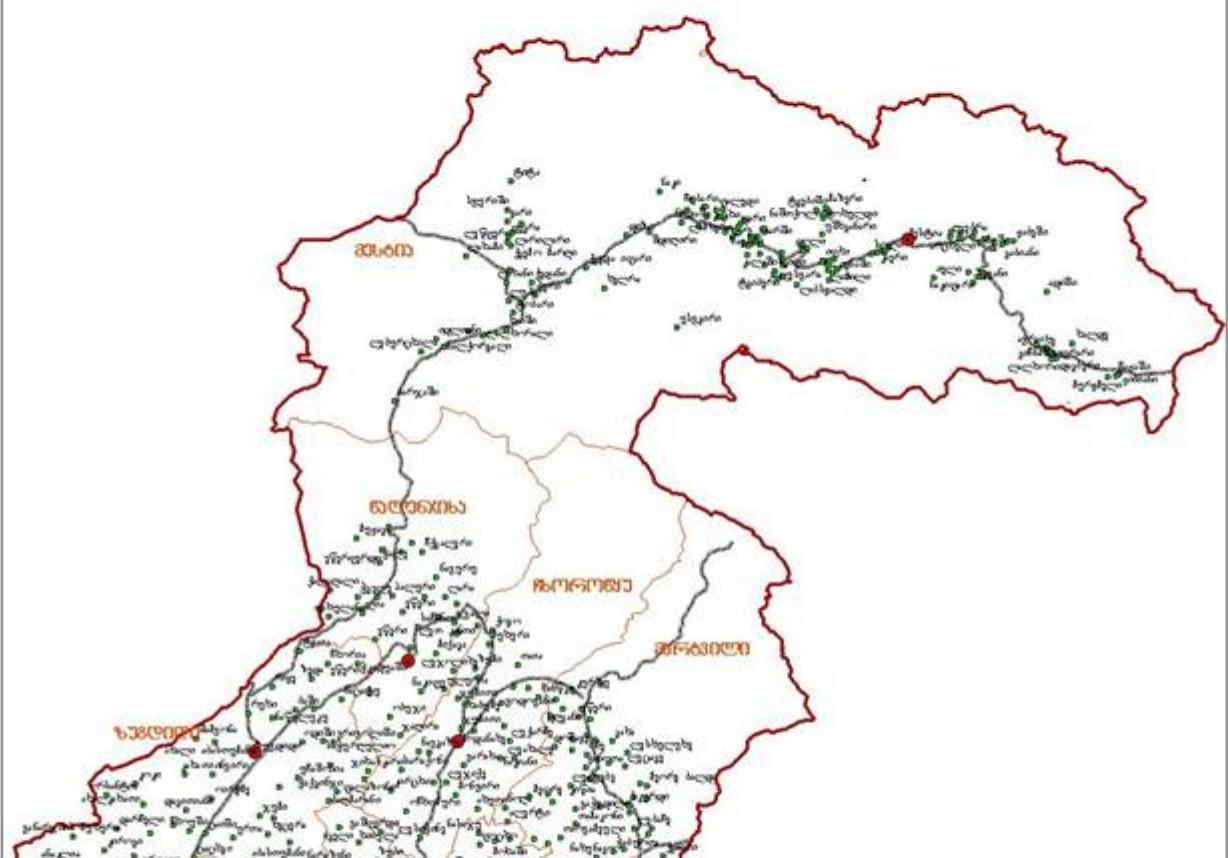
რეგიონის ტერიტორიის ძირითადი ნაწილი ხასიათდება სუბტროპიკული კლიმატით, ხოლო ჩრდილოეთი ნაწილი - სუბალპური და ალპური კლიმატით. რეგიონი მოიცავს კოლხეთის დაბლობს, რომელიც ხასიათდება ჭარბად ნოტიო სუბტროპიკული ჰავით და განიცდის შავი ზღვის ძლიერ გავლენას.

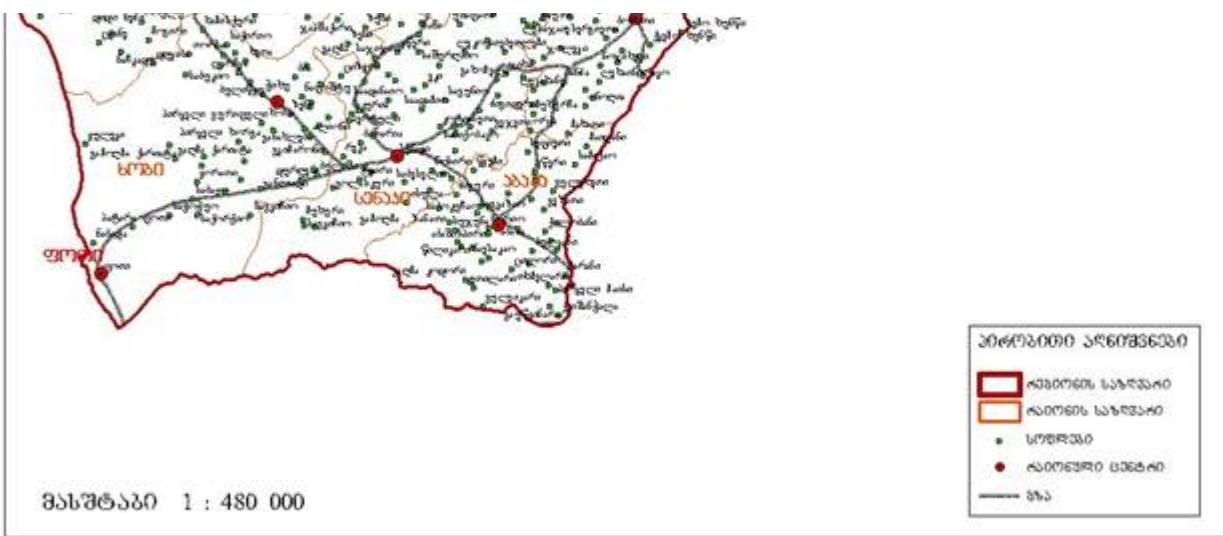
რეგიონში აღინიშნება რთული სოციალური მდგომარეობა დემოგრაფიული პრობლემები. უარყოფითად როგორც მოსახლეობის მიგრაციის, ისე ბუნებრივი მატების დინამიკა.

მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით, სამეგრელო - ზემო სვანეთი ერთ - ერთი დიდი რეგიონია საქართველოში. არსებული ოფიციალური მონაცემებით, სამეგრელო-ზემო სვანეთის მოსახლეობა **478,2** ათას ადამიანს შეადგენს. რეგიონის მოსახლეობის 37,2% ზუგდიდის მუნიციპალიტეტში ცხოვრობს.

2012 წელს რეგიონში მოსახლეობის ბუნებრივი მატების უარყოფითი ბალანსი (-364 ადამიანი, -0,76) აღინიშნა. რეგიონის დემოგრაფიულ მდგომარეობაზე უარყოფით გავლენას ახდენს შიდა და გარე მიგრაციაც. მიგრაციული პროცესები, ძირითადად, გამოწვეულია რთული სოციალური მდგომარეობით და დასაქმების მცირე პერსპექტივით. შრომისუნარიანი მოსახლეობა სამუშაოს სამიებლად, ძირითადად, თბილისში და საზღვარგარეთ მიემგზავრება.

სამართლო-ზემო სვანეთი

II. რეგიონის სოციალური გა ნვითარება

მოსახლეობის ცხოვრების დონე და სოციალური უზრუნველყოფა

სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონში აქტიური მოსახლეობის რაოდენობა 211 ათასს, თვითდასაქმებულთა რაოდენობა 128 ათასს, უმუშევრობის დონე 16,5%-ს, აქტიურობის დონე 70,7%-ს, ხოლო დასაქმების დონე 59%-ს შეადგენს. უნდა აღინიშნოს, რომ ექსპერტთა შეფასებით, ოფიციალური მონაცემები რეგიონში დასაქმების რეალურ დონეს არ ასახავს, რაც სოფლის მეურნეობაში თვითდასაქმებულების დასაქმებულებად მიჩნევით არის განპირობებული. თვითდასაქმებულთა უდიდესი ნაწილი, მათი შრომითი საქმიანობის საშუალო წლიური ხანგრძლივობისა და დაბალი შემოსავლების გათვალისწინებით, ვერ მიეკუთვნება სრულფასოვან დასაქმებულთა კატეგორიას.

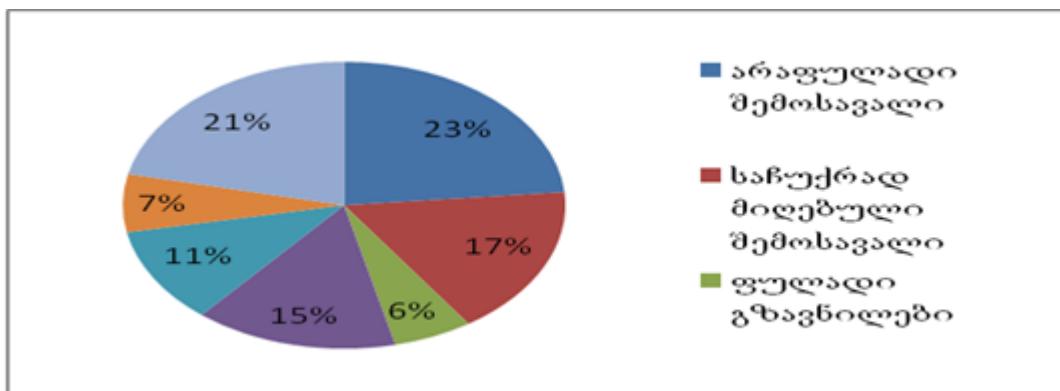
2011 წელს რეგიონში დაქირავებით დასაქმებულთა საშუალო წლიურმა რაოდენობამ **25,2** ათასი ადამიანი (რეგიონის მოსახლეობის 5,26%), ხოლო დაქირავებულთა შრომის საშუალო თვიურმა ანაზღაურებამ **436,4** ლარი შეადგინა.

2011 წელს რეგიონში დაქირავებით დასაქმებულთა საშუალო წლიურმა რაოდენობამ **25,2** ათასი ადამიანი (რეგიონის მოსახლეობის 5,26%) შეადგინა, რაც 26,92%-ით აღემატებოდა 2010 წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს. აქედან, 9736 ადამიანი მსხვილ, 7441 ადამიანი საშუალო, ხოლო 8062 ადამიანი მცირე საწარმოში იყო დასაქმებული.

დაქირავებულთა შრომის საშუალო თვიური ანაზღაურება 2011 წელს **436,4** ლარს შეადგენდა (ადგილობრივ კერძო ფიზიკურ და იურიდიულ პირებთან - 358,5 ლარი, უცხოელ/უცხოურ კერძო ფიზიკურ და იურიდიულ პირებთან - 1025,7 ლარი, საჯარო სექტორში - 207,1 ლარი), რაც 2010 წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს 7,3 ლარით აღემატება. ამასთან, შრომის საშუალო თვიური ანაზღაურება მსხვილ საწარმოებში 701,6 ლარს, საშუალო საწარმოებში 299 ლარს, ხოლო მცირე საწარმოებში 216,7 ლარს შეადგენდა. საშუალო თვიური ანაზღაურების ოდენობით, სამეგრელო-ზემო სვანეთი საქართველოს რეგიონებს შორის მეოთხე ადგილს იკავებს.

რეგიონში შინამეურნეობის ყოველთვიური საშუალო ფულადი და არაფულადი შემოსავლები 2011 წელს **639,1** ლარს, ხოლო ფულადი შემოსავლები და ტრანსფერტები - 488,8 ლარს შეადგენდა. ამ მაჩვენებლებით, სამეგრელო-ზემო სვანეთი საქართველოს რეგიონებს შორის მესამე ადგილს იკავებს და მხოლოდ აჭარასა და ქვემო ქართლს ჩამორჩება. შინამეურნეობების შემოსავლები მათი სახეების მიხედვით შემდეგნაირად არის განაწილებული:

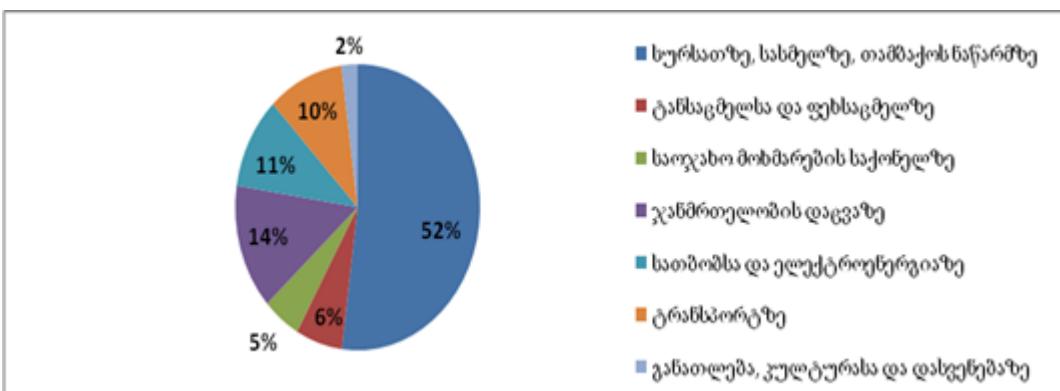
შინამეურნეობების შემოსავლების სტრუქტურა (2011)

წყარო: საქსტატი.

შინამეურნეობების ხარჯების მათი სახეების მიხედვით შემდეგი სახით არის განაწილებული:

შინამეურნეობების ხარჯების სტრუქტურა (2011)

წყარო: საქსტატი.

რეგიონში ძალზე მაღალია სიღარიბისა და უკიდურესი სიღარიბის მაჩვენებლები. 2012 წელს უმწეო მდგომარეობაში მყოფი ოჯახების მონაცემთა ერთიან ბაზაში რეგისტრირებული იყო **57,5** ათასი ოჯახი (რეგიონის მოსახლეობის), რომელთაგან შემწეობას იღებდა **14,5** ათასი ოჯახი. ერთიან ბაზაში რეგისტრირებული ოჯახების რაოდენობის პროცენტული მაჩვენებელი უახლოვდება ქვეყნის საშუალო

სამეგრელო-ზემო სვანეთში ირიცხება საპენსიო და სოციალური პაკეტის მიმღები **94,6** ათასი პირი, რაც მოსახლეობის 19,7%-ს შეადგენს და მცირედით აღემატება ქვეყნის საშუალო პროცენტულ მაჩვენებელს (19,05%).

რეგიონში აღრიცხულია **12,4** ათასი შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირი, რომელთაგან დაახლოებით ერთი მესამედი საარსებო შემწეობას იღებს. რეგიონის თვითმმართველ ერთეულებში სოციალურად დაუცველი და შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირების დახმარებისათვის ერთჯერადი დახმარების სახით თვითმმართველი ერთეულების ბიუჯეტებიდან შეიძლება გაიცეს **500** ლარამდე თანხა (ადგილობრივი საბიუჯეტო სიმცირის გამო). აღნიშნულ პირებზე მიმართული სხვა მნიშვნელოვანი პროგრამები თითქმის არ ხორციელდება.

აღსანიშნავია, რომ რეგიონში არ არის უზრუნველყოფილი შემ პირებისთვის ადაპტირებული ინფრასტრუქტურის განვითარება და შესაბამისი სამშენებლო სტანდარტების დაცვა, რაც ხელს უშლის საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მათ სათანადო ინტეგრირებას.

სამეგრელო-ზემო სვანეთში ირიცხება **89,5** ათასი იძულებით გადაადგილებული პირი (28,8 ათასი ოჯახი), რაც რეგიონის მოსახლეობის 18,7%-ს შეადგენს. ამ მაჩვენებლით, სამეგრელო-ზემო სვანეთს საქართველოს რეგიონებს შორის პირველი ადგილი უკავია. რეგიონში იძულებით გადაადგილებული პირები ჩასახლებული არიან როგორც ინდივიდუალურად, ისე კომპაქტურად (23,5%). მათი უმრავლესობისთვის კვლავაც გადაუჭრელია სათანადო საცხოვრებელი ფართით უზრუნველყოფის საკითხი.

ჯანმრთელობის დაცვა

სამეგრელო-ზემო სვანეთში მოქმედებს **25** საავადმყოფო **764** საწოლით, სადაც სამედიცინო მომსახურებას დაახლ. 14,3 ათასი პაციენტი იღებს. ჯანდაცვის ობიექტები ფინანსდება სადაზღვევო კომპანიებიდან და პაციენტების შენატანებიდან. უკანასკნელ წლებში, კველა მუნიციპალურ ცენტრში და ქ. ფოთში კერძო კომპანიებმა განახორციელეს საავადმყოფოების რეაბილიტაცია თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისად (ზუგდიდი - 160 საწოლი, ფოთი - 75 საწოლი, მესტია - 25 საწოლი, სხვა მუნიციპალიტეტები - 15-15 საწოლი). რეგიონში ფუნქციონირებს შემ ბავშვთა სახლი - სენაკის ფსიქო-ნევროლოგიური პანსიონატი, რომელშიც 34 ბენეფიციარი ირიცხება.

რეგიონში მოქმედებს **9** ამბულატორიულ-პოლიკლინიკური გაერთიანება, მასში შემავალი 120 ამბულატორიით, 5 პოლიკლინიკით, 2 დამოუკიდებელი ამბულატორიით და 7 მაღალმთიანი სამედიცინო პუნქტით. აღნიშნულ დაწესებულებებში ექიმთან მიმართვების (პროფილაქტიკის ჩათვლით) რიცხვმა 2011 წელს 384,5 ათასი შეადგინა.

რეგიონში ექიმების რაოდენობა **1,1** ათასს, ხოლო საშუალო სამედიცინო პერსონალის რიცხოვნობა **1,3** ათასს შეადგენს.

რეგიონის ყველა თვითმმართველ ერთეულს ემსახურება სასწრაფო სამედიცინო დახმარების 260 ბრიგადა. ბრიგადების ავტოპარკები მოძველებულია და განახლებას საჭიროებს.

მიუხედავად იმისა, რომ სამეგრელო-ზემო სვანეთში დაცულია პირველადი ჯანდაცვის გეგმით განსაზღვრული შეფარდება - 1:2000 (ერთი სოფლის ექიმი და ერთი სოფლის ექთანი ემსახურება 2000-ზე ნაკლებ მოსახლეს), სოფლის ექიმთან მიმართვები ერთ სულ სოფლის მოსახლეზე გაანგარიშებით, სხვა რეგიონების მსგავსად, მაინც დაბალია და სამეგრელო ზემო-სვანეთში ეს მაჩვენებელი 0,6-ს შეადგენს. აღნიშნულს განაპირობებს სუსტი კავშირი პირველადი ჯანდაცვის რეაბილიტაციას და ჰოსპიტალურ სექტორს შორის, რის გამოც პაციენტი ამჯობინებს უშუალოდ ჰოსპიტალს მიმართოს.

კერძო დაზღვევით მოსარგებლეთა რაოდენობა რეგიონში ძალზე მცირეა. ამ მომსახურებით, როგორც წესი, სარგებლობენ ქალაქის ტიპის დასახლებებში, უმეტესად - ზუგდიდში, სადაც მეტია დაქირავებით დასაქმებულთა რაოდენობა. რეგიონში აქტუალურია სამედიცინო მომსახურებისა და მედიკამენტების ფინანსური ხელმისაწვდომის პრობლემა. გაფართოებული სადაზღვევო პროგრამა უზრუნველყოფს მოსახლეობის დაზღვევას საბაზისო სახელმწიფო სადაზღვევო პაკეტით, თუმცა, პრობლემის სრულად აღმოფხვრას ვერ უზრუნველყოფს.

განათლება

რეგიონში ფუნქციონირებს **260** საჯარო სკოლა, რომლებშიც სულ **45,5** მოსწავლე სწავლობს. რეგიონში არსებული სკოლების უმრავლესობა საფუძვლიან რეაბილიტაციას საჭიროებს. უკანასკნელ წლებში, რეგიონში განხორციელდა ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლების ოპტიმიზაცია (გაუქმდა 15 საჯარო სკოლა). რეგიონში არ აღინიშნება მოსწავლეთათვის სკოლების არასათანადო ხელმისაწვდომობის პრობლემა.

რეგიონის ტერიტორიაზე მუნიციპალურ დაქვემდებარებაში მოქმედებს **225** სახელმწიფო და 23 კერძო სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულება, სადაც 8,9 აღსაზრდელი (აღსაზრდელთა რაოდენობის 31,6%) ირიცხება. დაწესებულებების უმრავლესობა საფუძვლიან რეაბილიტაციას და სათანადო ინვენტარით აღჭურვას საჭიროებს.

პროფესიული სასწავლებლები ფუნქციონირებს ფოთში, ხობში, ზედა ეწერ ში (ზუგდიდის მუნიციპალიტეტი) და მესტიაში. ოთხივე სასწავლებელი მუნიციპალური ბიუჯეტიდან ფინანსდება. სასწავლებლების მიერ მომზადებული კადრები ძირითადად ვერ აკმაყოფილებენ შრომის ბაზრის მიერ წაყენებულ მოთხოვნებს.

რეგიონში მოქმედებს ერთი საჯარო და ერთი კერძო უნივერსიტეტი. ორივე უნივერსიტეტის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა, სასწავლო პროგრამები და პროცესები შემდგომ განვითარებას საჭიროებს. შოთა მესხის ზუგდიდის სახელმწიფო სასწავლო უნივერსიტეტში შექმნილია ჰუმანიტარული, ბიზნესისა და

სამართალმცოდნეობის და ჯანდაცვის ფაკულტეტები. უნივერსიტეტში სტუდენტები ეუფლებან ზოოტექნიკოსის, ვეტერინარიული სპეციალისტის, მებოსტნისა და მემცნენარის პროფესიას. ზუგდიდში სახელმწიფო სასწავლო უნივერსიტეტში ისწავლება ისეთი პროფესიები, როგორიცაა - ფარმაცევტის თანაშემწე, გუნდის ლოტბარი, კრიმინალისტი, ბუღალტერი. გარდა ამისა, ისტავლება ბიზნესის ადმინისტრიობა, ქართული ფილოლოგია, ინგლისური ფილოლოგია, ფარმაცია, მცირე ბიზნესის მენეჯმენტი, ფარმაცევტული ანალიზი და ქართული ლიტერატურის ისტორია. აღსანიშნავია, რომ 2010 წელს საქართველოს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებში ჩაირიცხა სამეგრელო-ზემო სვანეთის 1715 მცხოვრები (რეგიონის მოსახლეობის 0,36%) - 1008 ქალი და 707 კაცი.

კულტურა და სპორტი

რეგიონში ფუნქციონირებს 27 მუზეუმი, რომელთაგან განსაკუთრებული აღნიშვნის ღირსია - ზუგდიდში მდებარე დადიანების სასახლე და ისტორიულ - არქიტექტურული მუზეუმი, აბაში მდებარე კ. გამსახურდის მუზეუმი, მესტაიში მდებარე სვანეთის მუზეუმი, უშგულში მდებარე ეთნოგრაფიული მუზეუმი და მ. ხერგიანის სახლ - მუზეუმი. მუზეუმების დამთვალიერებლების რიცხვი 2011 წელს 56,9 ათას ადამიანს შეადგენდა.

რეგიონში ფუნქციონირებს 121 ბიბლიოთეკა, საიდანაც 112 ბიბლიოთეკა მოქმედებს სოფლებში.

სამეგრელო-ზემო სვანეთში ფუნქციონირებს რამდენიმე თეატრი. თეატრებში 2011 წელს სულ 151 სპექტაკლი ჩატარდა, ხოლო მაყურებელთა რაოდენობამ 13,2 ათასი შეადგინა. ზუგდიდში მუნიციპალიტეტში ფუნქციონირებს 2 (ერთი სახელმწიფო, ერთი სახალხო) თეატრი. ფოთში მოქმედებს ვ. გუნიას სახელობის სახელმწიფო თეატრი, სენაკში - ა. ხორავას სახელობის სენაკის სახელმწიფო დრამატული თეატრი (თეატრის შენობას 2008 წელს კულტურის ძეგლის სტატუსი მიენიჭა), ხობში - ხობის სახალხო თეატრი. თითო თეატრი ფუნქციონირებს წალენჯიხის ისა და ჩხოროწყვეს მუნიციპალიტეტ ებ ში . აღსანიშნავია, რომ წალენჯიხის ისა და ჩხოროწყვეს თეატრები არ არის აღჭურვილი სათანადო მატერიალურ-ტექნიკური ბაზით.

რეგიონში ფუნქციონირებს 10 კულტურის სახლი და 11 სამუსიკო სკოლა, აგრეთვე სასოფლო კლუბები და ხელოვნების სკოლები. აღნიშნული ობიექტების ინფრასტრუქტურა მოძველებულია და რეაბილიტაციას საჭიროებს.

რეგიონში მოქმედებს 9 სპორტული კომპლექსი და 6 სასპორტო სკოლა, რომელშიც ფუნქციონირებს ფეხბურთის, მდლეოსნობის, ჭიდაობის, ჟაღათბურთის, აღმოსავლეური ორთაბრძოლების, ძიუდოს, ცხენოსნობის, ჩოგბურთის, ბალახის ჰოკეის, რაგბის სექციები. გარდა ამისა, რეგიონში მოქმედებს 5 საჭადრაკო სკოლა და 2 საჭადრაკო სექცია. ქ. აბაში ჩამოყალიბებულია ცხენოსან სპორტსმენთა კლუბი, რომელმაც საქართველოს 2008 წ. გუნდურ ჩემპიონატში პირველი ადგილი დაიკავა. სამეგრელო-ზემო სვანეთში ჩამოყალიბებულია რეგიონული სპორტული ფედერაციები.

საქართველოს საფეხბურთო ჩემპიონატის უმაღლეს ლიგაში ასპარეზობენ რეგიონის კლუბები - ზუგდიდიდის ზუგდიდი, მარტვილის მერანი და ფოთის კოლხეთი, ხოლო პირველ ლიგაში - წალენჯიხის სქური და ხობის კოლხეთი. ფეხბურთის განვითარებისა და ხელშეწყობის მიზნით, თვითმმართველი ერთეულების მიერ დაფინანსებული პროგრამების ფარგლებში, მხარეში მოეწყო 73 მარტივი ტიპის სტანდარტული, 43 მინიფეხბურთის ხელოვნურსაფარიანი და 16 კომპლექსური მოედანი. გარდა ამისა, განმუხურში აშენდა თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი სტადიონი.

სამოქალაქო სექტორი და მედია

რეგიონში არასამთავრობო სექტორის განვითარების მდგომარეობა არადამაკმაყოფილებელია. ამჟამად, რეგიონში მოქმედებს 20-მდე ადგილობრივი არასამთავრობო ორგანიზაცია, რომლებიც მეტ-ნაკლებად რეგულარულად ახორციელებენ პროექტებს და მონაწილეობენ რეგიონულ საკოორდინაციო შეხვედრებში, რომლებიც რეგულარულად იმართება არასამთავრობო ორგანიზაციებსა და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებს შორის ინფორმაციის გაცვლის, პრობლემებზე მსჯელობისა და მათ გადასაჭრელად თანამშრომლობის ჩამოყალიბების მიზნით. აღნიშნული ორგანიზაციების უმეტესობა საერთაშორისო დონორი ორგანიზაციების მიერ ფინანსდება. დონორთა აქტიური მხარდაჭერა განპირობებულია სამეგრელო-ზემო სვანეთის კონფლიქტისპირა მდებარეობით და რეგიონში დევნილთა დიდი კონცენტრაციით. დღემდე, მდგრადობას მხოლოდ ზუგდიდში მოქმედმა რამდენიმე ორგანიზაციამ მიაღწია. აღსანიშნავია, რომ სამოქალაქო ორგანიზაციების გადანაწილება სექტორებისა და გეოგრაფიული არეალის მიხედვით არათანაბარია. კერძოდ, ორგანიზაციების უდიდესი ნაწილი მოქმედებს ზუგდიდში. მართალია, მათი საქმიანობა ვრცელდება რეგიონის სხვა არეალშიც, მაგრამ ამგვარი ინტერვენციები ხშირ შემთხვევაში ერთჯერადი და ფრაგმენტული ხასიათისაა. ორგანიზაციების ძირითადი საქმიანობაა დევნილთა უფლებების დაცვა, გენდერი და განათლების საკითხები. სამი ორგანიზაცია მუშაობს შშმ პირთა უფლებებზე, ხოლო ორი ორგანიზაცია - ჯანდაცვის სექტორში. არც ერთი ორგანიზაცია არ მუშაობს გარემოს დაცვის საკითხებზე. სამოქალაქო ორგანიზაციები პასიურა და არიან ჩართული ადგილობრივ დონეზე გადაწყვეტილებების მიღების, მ.შ. ადგილობრივი ბიუჯეტის დაგეგმვის პროცესში.

სამეგრელო-ზემო სვანეთში საკმაოდ კარგად არის განვითარებული ადგილობრივი მედია. რეგიონში მაუწყებლობს რამდენიმე ადგილობრივი ტელევიზია: ზუგდიდში - ტელერადიოკომპანია ოდიში (ფარავს ზუგდიდს, ხობს, სენაკისა და წალენჯიხის ნაწილს), სენაკში - ტელეკომპანიები ეგრისი და ატლანტიდა (ფარავს სენაკს, ხობს და აბაშას), წალენჯიხაში - ტელეკომპანია ჯიხა, ჩხოროწყვესში - ტელეკომპანია კოლხეთი 89, ხოლო ფოთში - ტელეკომპანია მეცხრე ტალღა (ფარავს ქ. ფოთს, ხობის, აბაშისა და სენაკის ნაწილს). რეგიონში გამოდის მუნიციპალური და კერძო ურნალ-გაზეთები.

გენდერული მაჩვენებლები

რეგიონის 9 თვითმმართველი ერთეულის საკრებულოების 194 წევრს შორის მხოლოდ 21 ქალი წევრია (აღსანიშნავია, რომ მხოლოდ ერთი ქალი წევრი ჰყავს ზუგდიდის საკრებულოს). მუნიციპალიტეტების ორგანოებში დასაქმებულია 681 თანამშრომელი, აქედან 237 ქალი, რომელთა შორის მხოლოდ 22 მუშაობს ხელმძღვანელ თანამდებობებზე. შესაბამისად, გადაწყვეტილებათა მიღების პროცესში ქალთა როლი უმნიშვნელოა.

ბიზნესექტორში დასაქმებული კაცების რაოდენობა მნიშვნელოვნად ჭარბობს ქალების რაოდენობას. 2009 წლის მონაცემებით, აღნიშნულ სექტორში დასაქმებული იყო 8853 ქალი და 16385 კაცი. მნიშვნელოვანი სხვაობა აღინიშნებოდა ქალებისა და მამაკაცების შრომის საშუალო თვიურ ანაზღაურებებს შორისაც. კერძოდ, 2009 წელს ქალის საშუალოთვიური ანაზღაურება 246,9 ლარს, ხოლო კაცის - 539,8 ლარს შეადგენდა.

III. რეგიონის ეკონომიკური განვითარება

ბუნებრივი რესურსები

წყლის რესურსები და ენერგეტიკული პოტენციალი. სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონი მდიდარია წყლის რესურსებით. რეგიონის ტერიტორიაზე მდებარეობს ტრანსსასაზღვრო მნიშვნელობის შავი ზღვის სანაპირო ზოლი. რეგიონში აღრიცხულია 2,4 ათასი დიდი და მცირე მდინარე. უგრძესი მდინარეებია ენგური (სიგრძე 213 კმ), ხობისწყალი (150 კმ), ტეხური (101 კმ) და აბაშისწყალი (66 კმ). სხვა რეგიონების გადამკვეთი მდინარეების - რიონისა და ცხენისწყლის სიგრძე რეგიონის ტერიტორიაზე, შესაბამისად, 88 და 44 კმ-ია.

მიწისქვეშა წყლების მოცულობა რეგიონის წყლის რესურსების საერთო მარაგის 25%-ს შეადგენს. რეგიონი მდიდარია ტბებით და მინერალური და თერმული წყლებით (რეგიონში არსებობს 13 ტბა სარკის საერთო ფართობით დაახლ. 65 კმ²). სამეგრელო-ზემო სვანეთში მდებარეობს ჯვარის წყალსაცავი, რომლის ზედაპირის ფართობი 13,5 კმ²-ს შეადგენს. 2011 წლის წყალაღების მონაცემების თანახმად, ბუნებრივი წყლის ობიექტებიდან (მიწისქვეშა და ზედაპირული წყალი) წყლის აღებამ 4 935 მლნ მ³, ხოლო წყლის გამოყენებამ 4 933 მლნ მ³ შეადგინა, საიდანაც 99% გამოყენებულია ჰიდროეგეტიკაში, ხოლო 1% - სასმელ-სამეურნეო და სამრეწველო დანიშნულებით.

სამეგრელო-ზემო სვანეთში არსებობს მიწისქვეშა მტკნარი სასმელი წყლების, აგრეთვე სამკურნალო წყლების მარაგი. რეგიონის ტერიტორიაზე არსებული მინერალური და თერმული წყლების რეკრეაციული და საკურორტო პოტენციალი, შესაბამისი ინფრასტრუქტურის არარსებობის გამო, უმნიშვნელოდ არის გამოყენებული. ამჟამად, რეგიონში მინერალური წყლის მოპოვებაზე გაცემულია მხოლოდ 3 ლიცენზია (პერსპექტიული რესურსის ჯამური მარაგი 1,25 ათასი მ³ დღე-ღამეში).

სამეგრელო-ზემო სვანეთში იწარმოება ქვეყანაში მოხმარებული ელექტროენერგიის უდიდესი ნაწილი და შესაბამისად, რეგიონს, როგორც ენერგეტიკული უსაფრთხოების გარანტს, ქვეყანაში განსაკუთრებული ადგილი უკავია. სამეგრელო-ზემო სვანეთში, ამჟამად, 5 ჰიდროელექტროსადგურია განლაგებული: წალენჯიხის მუნიციპალიტეტში - ენგურჰესი და სეურჰესი, ჩხოროწყუს მუნიციპალიტეტში - ჩხორჰესი, ხოლო მარტვილის მუნიციპალიტეტში - აბჰესი და კურზესი. მათ მიერ ელექტროენერგიის წლიური გამომუშავება 4350 მლნ კვტ/სთ-ს შეადგენს. რეგიონს აქვს ძალზე ხელსაყრელი ბუნებრივი ჰიდროელექტროს ბაზის დამატებით გასაძლიერებლად. მთიანი ზონის რელიეფის ძლიერი დახრილობისა და ნალექების დიდი რაოდენობის გამო, სამეგრელოს მდინარეები ელექტროენერგიის მდიდარ წყაროს წარმოადგენს. მათი ჰიდროენერგეტიკული რესურსების სიმძლავრეთა საერთო ჯამი 3,3 მლრდ. კვტ-ს, ანუ საქართველოს მთლიანი პოტენციური ჰიდროენერგორესურსების 13%-ს აღწევს. რეგიონში ჰიდრორესურსების სიუხვე მრავალი მცირე ჰეს-ის აგების საშუალებასაც იძლევა. გასათვალისწინებელია, არსებული მცირე ჰესების მოდერნიზაციის შესაძლებლობაც, რაც წარმოებული ენერგიის მოცულობის ზრდას უზრუნველყოფს. ამასთან, რეგიონის ჰიდრორესურსების პოტენციალის გამოყენებისას აუცილებელია არსებული გეოდინამიკური პოტენციალისა და ძალალი საშიშროების რისკის გათვალისწინება.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონი, სხვა რეგიონებთან შედარებით, მდიდარია მაღალი ენერგეტიკული პოტენციალის მქონე თერმული წყლის რესურსებით (ლიცენზირებულია თერმული წყლების მოპოვება ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის სოფ. ცაიშში, სენაკში და ხობში, სადაც რესურსების მოცულობა, შესაბამისად, დღე - ღამეში 6900 მ³-ს, 2146 კბმ-ს და 5122 კბმ-ს შეადგენს). თერმული წყლების საბადოების საერთო მარაგი რეგიონში დღე-ღამეში 35 ათას მ³-ია. ყველაზე მძლავრი, დეტალურად დაძიებული და საექსპლუატაციოდ მომზადებული არის ზუგდიდი-ცაიშის საბადო, რომლის საექსპლუატაციო მარაგები დღე-ღამეში 14300 მ³-ით (800-1000 ტემპერატურით) არის შეფასებული.

რეგიონს ენერგოგენერირების დიდი პოტენციალი აქვს განახლებადი ენერგიის წყაროების - მზის, ქარის და გეოთერმული წყლების პოტენციური მარაგების გამოყენების გათვალისწინებითაც. რეგიონის უდიდეს ნაწილში ქარის ენერგეტიკული პოტენციალი 100-250 ვტ/მ-ის ფარგლებში მერყეობს, ფოთისა და მის მიმდებარე ტერიტორიასა და სანაპირო ზოლზე კი 800-1200 ვტ/მ-ს შეადგენს. საქართველოს ტერიტორიაზე ქარის პერსპექტიული 9 სადგურის პოტენციურ ტერიტორიებს შორის ქ. ფოთის ტერიტორია შეფასებულია როგორც ქარის პერსპექტიული სადგური 90 მგვტ დადგმული სიმძლავრითა და 110 მლნ კვტ/სთ ელექტროენერგიის წლიური გამომუშავებით, რაც დაახლ. 11000 ოჯახს დააკმაყოფილებს. მზის ენერგიის სრულდღიანი რესურსი მთელი რეგიონის ტერიტორიაზე 3,8 კვტ/სთ/მ-ს შეადგენს.

რეგიონში არსებობს ბიოგაზის მისაღებად მეცხოველეობის ნარჩენების გამოყენების პრაქტიკა (ბიოგაზის რეაქტორები მესტიაში, ხობში, მარტვილში, ზუგდიდში). ბიოგაზის აქტიური გამოყენება მნიშვნელოვნად შეამსუბუქებდა ფერმერთა ფიზიკურ შრომას (შემის შეგროვებასა და მარაგის შექმნა). ბიოგაზის რეაქტორის ქვეპროდუქტი - ცხოველის ნაკელი მეთანის გარეშე გამოიყენება როგორც ყველაზე მაღალხარების ცხოველი განვითარების სატბურის გაზების დაზიანების ფულად სახსრებს. გარდა ამისა, აღსანიშნავია, რომ თხილის წარმოების ნარჩენების სახით, რეგიონში არსებობს ბიომასის მნიშვნელოვანი რესურსი, რომელიც ეფექტიანად შეიძლება იქნეს გამოყენებული ენერგეტიკული მიზნით.

ტყის რესურსები. სამეგრელო-ზემო სვანეთი ქვეყნის ერთ-ერთ ტყით მდიდარ მხარეს წარმოადგენს. რეგიონში ტყებს ტერიტორიის 41% უკავია. რეგიონში ტყის ფონდის ფართობი 276,3 ათას ჰა-ს შეადგენს, საიდანაც ტყით 259,7 ათასი (94%) ჰა არის დაფარული (უნდა აღინიშნოს, რომ 2011-2012 წლების მერქნის დამზადების მონაცემები არასრულყოფილია და სრულად არ შეესაბამება რეგიონში არსებულ რეალურ მდგრმარეობას). რეგიონში შენარჩუნებულია ე.წ ხელუხლებელი ტყეები, რომლებიც, სხვა ტყის მასივებთან ერთად, ბიომრავალფეროვნების ერთგვარ საბადოს ქმნიან. რეგიონის ტერიტორიაზე არსებული ტყეების მნიშვნელოვანი ნაწილი მაღალი დაქანების ფერდობებზეა განფენილი და შესაბამისად, განსაკუთრებული ფუნქციური დანიშნულებით გამოირჩევა. გარდა სამრეწველო პოტენციალისა, უნდა აღინიშნოს მათი

ნიადაგდაცვითი, წყალმარეგულირებელი და კლიმატმარეგულირებელი ფუნქციები.

ტყის შემქმნელი ძირითადი მერქნიანი სახეობებიდან რეგიონის მასშტაბით მაგარმერქნიანი ფოთლოვნებიდან სჭარბობს წილები (გავრცელებულია 77565 ჰა ფართობზე და მერქნის მარაგი შეადგენს 14774,3 ათას კბმ-ს). მნიშვნელოვანი ფართობი უკავია რცხილას (16700 ჰა, 1418,4 ათასი კბმ), წაბლს (14228 ჰა, 2357,4 ათასი კბმ), მუხას (4699 ჰა, 358,3 ათასი კბმ), ნეკერხალს (472 ჰა, 43 ათასი კბმ), ჯაგრცხილას (1083 ჰა, 38,9 ათასი კბმ) და აკაციას (1628 ჰა, 67,5 ათასი კბმ). გამოსარჩევია უნიკალური კოლხური ბზის კორომები (1639 ჰა, 130,5 ათასი კბმ). წიწვოვნებიდან ჭარბობს სოჭი (56545 ჰა, 21793,6 ათასი კბმ), ნაძვი (14842 ჰა, 3526,4 ათასი კბმ) და ფიჭვი (10888 ჰა, 1688,5 ათასი კბმ). რბილმერქნიანი ფოთლოვნებიდან ყველაზე დიდი ფართობი უკავია მურყანს (თხმელა) (51734 ჰა, 2766 ათასი კბმ) და ვერხვს (1284 ჰა, 103,4 ათასი კბმ).

არსებული სანედლეულო ბაზა იძლევა ამ მიმართულებით ინვესტიციების განვითარების შესაძლებლობას. რეგიონის მასშტაბით არსებული ტყები იძლევა შესაძლებლობას, სრულად იქნეს დაკმაყოფილებული მოსახლეობის მოთხოვნილება როგორც საშეშე, ისე სამასალე მერქანზე. მრავალწლიანი მონაცემების თანახმად, 5 წლის განმავლობაში ათვისებული მერქნული რესურსი წლების მიხედვით ცვლილებას განიცდიდა. საშეშე მერქანი სრულად არის ათვისებული ადგილობრივი მოსახლეობის მიერ, ხოლო სამასალე მერქნის მოპოვების მაჩვენებლის ზრდა რეგიონის ტერიტორიაზე ხე-ტყის სამრეწველო დანიშნულებით დამზადების მასშტაბების ზრდით არის განპირობებული. დღეისათვის, ხორციელდება ხე-ტყის მოპოვება 78019 ჰა ფართობზე, რისთვისაც გაცემულია ხე-ტყის დამზადების 30 სპეციალური ლიცენზია, ხოლო 2092 ჰა ფართობი გამოყენებულია სამონადირეო მეურნეობისათვის. რეგიონში რეგისტრირებულია 101 ლიცენზირებული სახერხი.

აღსანიშნავია, რომ რეგიონში არ არის განხორციელებული ტყის რესურსების ინვენტარიზაცია.

წიაღისეული. 2002 წელს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიამ, მინერალური რესურსების განვითარების კონცეფციაზე მუშაობისას, სამეცნიელო-ზემო სვანეთის მინერალურ - რესურსული კომპლექსის ჯამური კონომიკური პოტენციალი 6,4 მლრდ დოლარად შეაფასა. აქედან, სათბობ - ენერგეტიკული რესურსის პოტენციალი შეფასდა 333,2 მლნ დოლარად, ფერადი მეტალურგიასა და ოქროს საბადოების პოტენციალი - 3 მლრდ დოლარად, სამშენებლო ინდუსტრიის სფეროს საბადოების პოტენციალი - 2,7 მლრდ დოლარად, ხოლო კვების მრეწველობისა და ჯანდაცვის სფეროს საბადოების პოტენციალი - 324,1 მლნ დოლარად. დღეისათვის, რეგიონში წიაღისეული რესურსების მოპოვებაზე 185 ლიცენზია არის გაცემული.

რეგიონში არსებობს ტორფის 4 ძირითადი საბადო: ანაკლიისა და ჭურიის (ზუგდიდის მუნიციპალიტეტი), ნაბადის (ქ. ფოთი) და ოცანცალეშის (მარტვილის მუნიციპალიტეტი). გარდა ამისა, ზუგდიდის, მარტვილისა და წალენჯიხის მუნიციპალიტეტებში გვხვდება ტორფის მცირებასტაბური გამოვლინებები. ტორფის საერთო მარაგი 48 მლნ ტონას შეადგენს.

რეგიონში მოიპოვება ფერადი ლითონები. თქმოს შეფასებული პროგნოზული რესურსი შეადგენს 103,7 ტონას, ტყვიის 300 ათას ტონას, თუთიის 370 ათას ტონას, სპილენძის 376 ათას ტონას, კობალტის 6 ტონას, ვერცხლის - 8,4 ტონას.

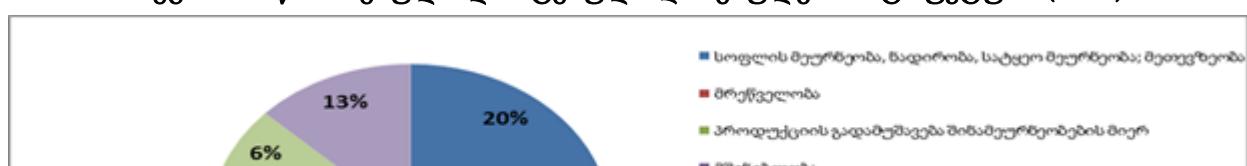
მარტვილის, მესტიისა და ჩხოროწყუს მუნიციპალიტეტებში მოიპოვება მოსაპირკეთებელი ქვები. მაგმური ქანების საბადოების მარაგი შეადგენს 6475 ათას მ³-ს, ხოლო მარაგების ეკონომიკური პოტენციალი - 317 მლნ დოლარს. მესტიის მუნიციპალიტეტში მდებარეობს მარმარილოს საბადოები, რომელთა მარაგი შეადგენს 2992 ათას მ³-ს, ხოლო მარაგების ეკონომიკური პოტენციალი - 441 მლნ დოლარს. მესტიის, მარტვილისა და წალენჯიხის მუნიციპალიტეტებში გვხვდება მოსაპირკეთებელი კირქვის საბადოები, რომელთა მარაგები შეადგენს 1089 ათას მ³-ს, ხოლო მარაგების ეკონომიკური პოტენციალი - 75 მლნ დოლარს. სახერხი ქვისა და ლორლის ნედლეული - კირქვის საბადოებია მარტვილის, სენაკის, ჩხოროწყუს და წალენჯიხის მუნიციპალიტეტებში. მარაგები შეადგენს 25033 ათას მ³-ს, ხოლო ეკონომიკური პოტენციალი - 248 მლნ აშშ დოლარს. სამშენებლო ქვიშა-ხრეშის საბადოებია სენაკის, აბაშის, ჩხოროწყუსა და წალენჯიხის მუნიციპალიტეტებში. მარაგები შეადგენს 119162 ათას მ³-ს, ხოლო მარაგების ეკონომიკური პოტენციალი - 952 მლნ აშშ დოლარს. საკირე კირქვის საბადოებია მესტიის, სენაკის, ზუგდიდის და წალენჯიხის რაიონებში. რეგიონში მოიპოვება სააგურე თიხა, რომლის ეკონომიკური პოტენციალი შეადგენს 249,8 მლნ აშშ დოლარს, ასევე თაბაშირის, ანკიდროიტის საბადოები, რომელთა მარაგები 12584 ათას ტონას შეადგენს. ბარიტის საბადოები, რომელიც ასევე არსებობს რეგიონში, ამ დროისთვის შეფასებული არ არის.

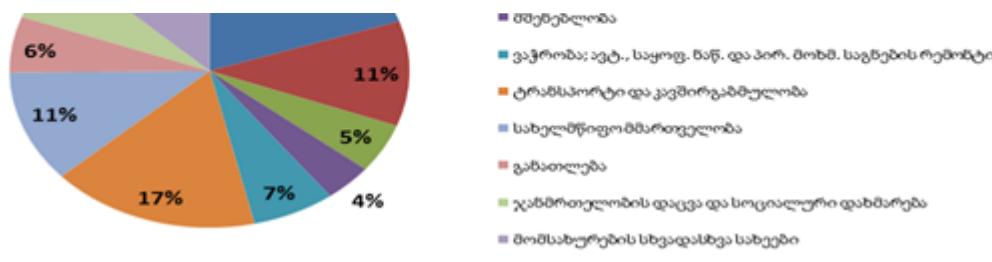
სამეცნიერო-ზემო სვანეთის წიაღისეულის, მის რესურსული პოტენციალის ეფექტიანი მართვა-გამოყენებისთვის მნიშვნელოვანი გამოწვევად რჩება აქამდე შეუფასებელი მარაგების აღრიცხვა და მათი კომპლექსური შეფასება. აგრეთვე, აღსანიშნავია, რომ კოლხეთის დაბლობიდან ამოღებულია მნიშვნელოვანი რაოდენობით ტორფი, რომელიც საჭიროებს სათანადო დასაწყობებას, შეფასებას და რეალიზაციას.

რეგიონში წარმოებული დამატებული ღირებულება

სამეცნიერო-ზემო სვანეთის რეგიონში წარმოებული დამატებული ღირებულება 2011 წლის მონაცემებით 1509,6 მლნ ლ არს (ქვეყანაში წარმოებული დამატებული ღირებულების დაახლოებით 7,2%) შეადგენდა. რეგიონში წარმოებული დამატებული ღირებულების სტრუქტურა მოიცავს: სოფლის მეურნეობა - 20%, ტრანსპორტი და კავშირგაბმულობა - 17%, მომსახურება - 13%, მრეწველობა - 11%, სახელმწიფო მშართველობა - 11%. დანარჩენი დარგების წილი 7 პროცენტს არ აღემატება.

რეგიონში წარმოებული დამატებული ღირებულების სტრუქტურა (2011)

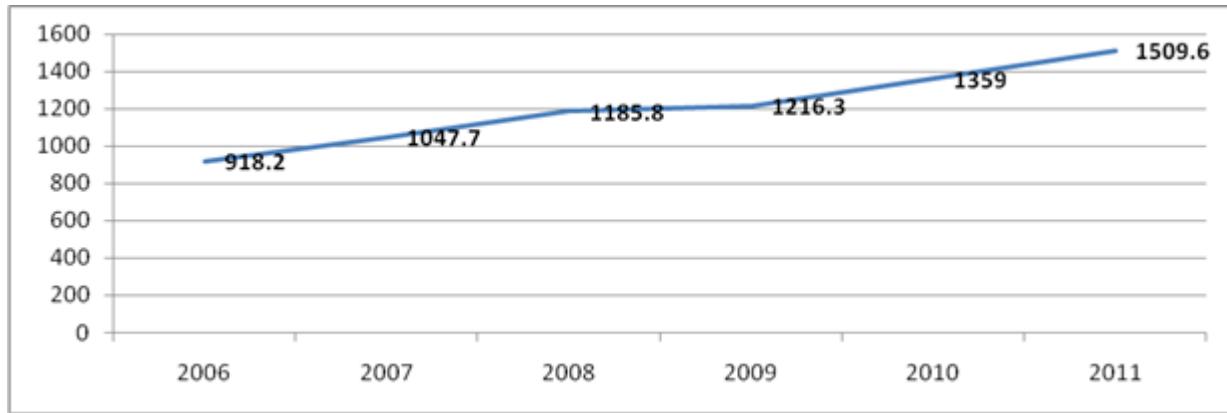

წყარო: საქსტატი.

2006-11 წლებში რეგიონის დამატებული ღირებულების ზრდა სტაბილური დადებითი დინამიკით ხასიათდებოდა. ზრდის საერთო მაჩვენებელმა **64,4%**, ხოლო სამუალოწლიურმა მაჩვენებელმა **11,05%** შეადგინა. ერთ სულ მოსახლეზე გაანგარიშებით, სამეგრელო-ზემო სვანეთის დამატებული ღირებულება **3,2** ათასი ლარია, რაც საქართველოს სხვა რეგიონების (თბილისის გამოკლებით) სამუალო მაჩვენებელზე (**3,3** ათასი) **5,5%-ით** ნაკლებია.

რეგიონში წარმოებული დამატებული ღირებულების ზრდის დინამიკა (2006-11)

წყარო: საქსტატი.

ბიზნეს სექტორი

ბიზნესის რეგისტრის ოფიციალური მონაცემებით, რეგიონში აღირიცხება **41,7** ათასი სუბიექტი, რაც ქვეყანაში რეგისტრირებულ სუბიექტთა მთლიანი რაოდენობის **10,5** პროცენტს შეადგენს, ხოლო რეგიონებს შორის რეგისტრირებული სუბიექტების რაოდენობით მხოლოდ თბილისა და იმერეთს ჩამორჩება. მათი აბსოლუტური უმრავლესობა მცირე და სამუალო საწარმოებია. მათ შორის ყველაზე დიდი რაოდენობითაა წარმოდგენილი ინდივიდუალური მეწარმეები - **33,6** ათასი. შემდეგ მოდის შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოებები - **5,1** ათასი, კოპერატივი - **828**, სოლიდარული პასუხისმგებლობის საზოგადოება - **356**, საქციო საზოგადოება - **255**, არაკომერციული იურიდიული პირები - **1173**.

2011 წელს სამეგრელო-ზემო სვანეთის ბიზნესსექტორში შექმნილმა დამატებულმა ღირებულებამ შეადგინა **366,3** მლნ ლარი, რაც **2,2-ჯერ** აღემატება 2006 წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს. ფიქსირებულ აქტივებში განხორციელებული ინვესტიციების კუთხით, მნიშვნელოვანი ზრდა დაფიქსირდა 2010 წლიდან, რამაც 2011 წლის მდგომარეობით შეადგინა - **162,1** მლნ ლარი. ამავე წელს, თითქმის **3-ჯერ** გაიზარდა ბიზნესსექტორის ბრუნვა 2006 წელთან შედარებით და მან შეადგინა **1 332** მლნ ლარი. ანალოგიურ პერიოდში გამოშვებული პროდუქციის ღირებულება გაიზარდა დაახლ. **2,4-ჯერ**, და შესაბამისმა მაჩვენებელმა 2011 წელს შეადგინა - **836,2** მლნ ლარი.

რეგიონში ბიზნესსექტორის განვითარებას მნიშვნელოვნად უწყობს ხელს: მისი სტრატეგიული მდებარეობა და განსაკუთრებული სატრანზიტო ფუნქცია - მის ტერიტორიაზე, ერთი მხრივ, ევროპისა და აზიის ქვეყნების, ხოლო, მეორე მხრივ, საქართველოს დასავლეთ და აღმოსავლეთ რეგიონების დამაკავშირებელი ფოთის პორტის არსებობა. უკანასკნელ წლებში, რეგიონში მნიშვნელოვნად განვითარდა საბანკო სექტორი. ყველა თვითმმართველ ერთეულში ფუნქციონირებს კომერციული ბანკების ფილიალები და მომსახურების ცენტრები. გაიზარდა მიკროსაფინანსო ორგანიზაციების რაოდენობაც. რეგიონში ფუნქციონირებს რამდენიმე აუდიტორული ფირმა, ხოლო ზუგდიდსა და ფოთში ფუნქციონირებს ქვეყანაში მოქმედი თითქმის ყველა სადაზღვევო კომპანიის ფილიალი.

რეგიონის ბიზნესსექტორის განვითარების ხელშემწყობ ფაქტორად შეიძლება იქნეს განხილული 2010 წელს შექმნილი ფოთის თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის (თიზ) არსებობა. თიზ-ის ტერიტორია დაახლ. **300** ჰექტარს შეადგენს. ფოთის თიზში განხორციელებული ინვესტიციები ხელს უწყობს სამუშაო ადგილების შექმნას და წარმოშობს ადგილობრივი სამიმწოდებლო ბაზრის განვითარებისა და შემოსულ ინვესტორებთან პირდაპირი თუ ირიბი კავშირების დაყმარების შესაძლებლობას. 2013 წლის ბოლომდე, გათვალისწინებულია თიზ-ის საპროექტო ზონაში მდებარე სამრეწველო დანიშნულების მიწის ნაკვეთების ძირითადი და თამბარე გზების ქსელით უზრუნველყოფა, ქუჩების განათება, წყლის მიწოდება, ელექტროენერგიით მომარაგება, ხანძარსაწინააღმდეგო, საკანალიზაციო, სანიაღვრე და სატელეკომუნიკაციო ინფრასტრუქტურის მოწყობა, აგრეთვე მწვანე ზოლის საირიგაციო ქსელით უზრუნველყოფა. სწორი საინვესტიციო და ინფრასტრუქტურული პოლიტიკის, აგრეთვე ქვეყანაში საინვესტიციო კლიმატის გაუმჯობესების პირობებში,

მოსალიდნელია თიზ-ში სოლიდური ინვესტიციების შემოსვლა ისეთ სფეროებში, როგორიცაა მაღალი ტექნოლოგიები, ბიოტექნოლოგია, სამშენებლო მასალების წარმოება, საინჟინრო, ფოლადის, მსუბუქი მრეწველობა და სხვ. რეგიონში ბიზნესის განვითარებისა და ტვირთბრუნვის ზრდის მხრივ, დამატებით შესაძლებლობებს შექმნის ანაკლიაში მაღალი გამტარუნარიანობის პორტის საკითხის შემდგომი შესწავლა და საბოლოო გადაწყვეტაც, აგრეთვე მესტის აეროპორტის ამოქმედება და ფოთის აეროპორტის მშენებლობის დასრულება.

უკანასკნელი წლების მანძილზე შეიმჩნევა დადგებითი ტენდენციები გადამამუშავებელი და ექსპორტზე ორიენტირებული ცალკეული წარმოებების (მაგ. თხილის წარმოება და გადამუშავება ბოლო ათი წლის განმავლობაში მნიშვნელოვნად და განუხრელად იზრდება) განვითარების კუთხით. განვითარების ტენდენციები შეიმჩნევა მომსახურების სფეროშიც, შედარებით მოწესრიგდა სავაჭრო ობიექტები და სხვ.

რეგიონში ბიზნესექტორის სათანადო განვითარებას ხელს უშლის ისეთი ფაქტორები: როგორიცაა კონფლიქტის ზონის პირას მდებარეობა, სუსტი კომერციული და საბაზო ინფრასტრუქტურა, მოსახლეობის და ადგილობრივი ბიუჯეტების მწირი შემოსავლები, ინვესტიციების მცირე მოცულობა, ადგილობრივი სოციალური კაპიტალის განვითარების დაბალი დონე, მუშახელის ბაზარზე არსებული მდგომარეობა, საბანკო კრედიტების (მ.შ. აგროსესხების) სიძვირე და რთული ხელმისაწვდომობა, ალტერნატიული კაპიტალის დაბალი შესაძლებლობები, სისტემური ინფორმაციის ნაკლებობა ადგილობრივი ბიზნესის პოტენციალისა და სამიწოდებლო ბაზის შესახებ.

გარდა ამისა, რეგიონში ფაქტობრივად არ არის (თუ არ ჩავთვლით მეტად შეზღუდული რესურსებისა და შესაძლებლობების მქონე ზუგდიდის სავაჭრო-სამრეწველო პალატას, და ახლად შექმნილ აიპ-ს ფოთში, რომელიც საგრანტო პროექტის ფარგლებში უწევს კონსულტაციას მცირე და საშუალო ბიზნესის მხარდაჭერას) ბიზნესის მხარდაჭერი უმნიშვნელოვანები თრგანიზაციები - ბიზნესცენტრი, ბიზნესინკუბატორი, გადამზადების ცენტრები, საინვესტიციო და ტექნოლოგიური ტრანსფერის ცენტრები, სალიზიზიგო კომპანიები, თუ სხვა. რეგიონში არსებული ცნობილი საერთაშორისო და საერთაშორისო არასამთავრობო ორგანიზაციების მნიშვნელოვანი პროექტები მხოლოდ ფრაგმენტულად თუ უზრუნველყოფენ ბიზნესექტორის სათანადო მხარდაჭერას.

აღსანიშნავია, რომ 2008-2009 წლებში, მცირე და საშუალო ბიზნესის ხელშეწყობისთვის განხორციელდა იაფი კრედიტის ეროვნული პროგრამა, რომლის ფარგლებში, ქვეყნის მასშტაბით, მ.შ. სამეგრელო-ზემო სვანეთში, 64,8 მლნ ლარი გაიცა. ამასთან, ამ პროგრამის ეფექტური მაჩვენებელი იყო გამოყოფილი თანხის მოცულობის სიმცირიდან გამომდინარე, რასაც თან დაერთო რუსეთ-საქართველოს ომის და მსოფლიო ფინანსური კრიზისის გამო კომპანიების ფუნქციონირების შეფერხება.

მრეწველობა

სამეგრელო-ზემო სვანეთში მრეწველობა სუსტად არის განვითარებული. 2011 წელს სამეგრელო-ზემო სვანეთში მრეწველობის ბრუნვის მოცულობა **289,7** მლნ ლარს, პროდუქციის გამოშვება 286,1 მლნ ლარს, მრეწველობაში დასაქმებულთა რაოდენობა **4646** ადამიანს, დასაქმებულთა საშუალოთვიური ანაზღაურება **283,4** ლარს, ხოლო ფიქსირებულ აქტივებში განხორციელებული ინვესტიციების მოცულობა **14,9** მლნ ლარს შეადგენდა. აღსანიშნავია, რომ 2011 წელი ზრდის ძალზე მაღალი მაჩვენებლებით აღინიშნა. კერძოდ, 2010 წელთან შედარებით, ბრუნვის მოცულობა 2,1-ჯერ, პროდუქციის გამოშვება 2,3-ჯერ, ფიქსირებულ აქტივებში განხორციელებული ინვესტიციების მოცულობა 3,6-ჯერ, დასაქმებულთა რაოდენობა 51,5%-ით, ხოლო მრეწველობაში დასაქმებულთა საშუალო თვიური ანაზღაურება 30%-ით გაიზარდა.

2011 წელს მრეწველობაში შექმნილმა დამატებულმა ღირებულებამ **163,2** მლნ ლარი შეადგინა, რაც 2006 წლის მაჩვენებელს 3,3-ჯერ აღემატება. ზრდის უარყოფითი მაჩვენებელი დაფიქსირდა მხოლოდ 2008 წელს, რაც, არსებითად, 2008 წლის აგვისტოს ომის შედეგებით იყო განპირობებული. 2007, 2009, 2010 და 2011 წლებში ზრდის საშუალო მაჩვენებელმა **14,3%** შეადგინა.

რეგიონის სამრეწველო საწარმოების აბსოლუტურ უმეტესობას მცირე და საშუალო ზომის საწარმოები შეადგენს. დღეისათვის, რეგიონის ძირითადი სამრეწველო პროდუქტებია დამუშავებული თხილი და ხე-ტყე-ზუგდიდის მუნიციპალიტეტში მრეწველობის მაპროფილებელი სახეებია თხილისა და ჩაის გადამუშავება, აბამაში - ნაყინისა და საკონდიტრო წარმოება, წალენჯიხაში - ხე-ტყის გადამუშავება და ჩაის წარმოება, მარტვილში - ჩაის გადამუშავება და ლვინის წარმოება, სენაკში - ლვინის წარმოება, ქ. ფოთში - თევზის ზეთის, თევზის ფქვილის, ხორცისა და რძის პროდუქტების წარმოება, ჩხოროწყუში - თხილის წარმოება, ხოლო მესტიაში - ხე-ტყის გადამუშავება. რეგიონის სამრეწველო სექტორში ერთ-ერთ უმთავრეს პრობლემად სოფლის მეურნეობის პრიდუქციის გადამამუშავებელი საწარმოების დეფიციტი უნდა განვიხილოთ.

რეგიონის აქტივებისა და რესურსების გათვალისწინებით, ქმედითი საინვესტიციო და ინფრასტრუქტული პოლიტიკის პირობებში, სამეგრელო-ზემო სვანეთს მრეწველობის სექტორის განვითარების მნიშვნელოვანი პოტენციალი აქვს. აქტივებისა და რესურსების ეფექტურად გამოყენება, ადგილობრივი და უცხოური ინვესტიციების სტიმულირებაზე მიმართული ძალისხმევა, ხარისხზე და ექსპორტზე ორიენტირებული წარმოების მაქსიმალური წახალისება, ადგილობრივი მუშახელის კვალიფიკაციის ამაღლებაზე სისტემური ზრუნვა, საბანკო კრედიტებზე ხელმისაწვდომობის ზრდა, კაპიტალის ალტერნატიული ბაზების ჩამოყალიბება და ზოგადად, სხვადასხვა ენდოგენური და ეგზოგენური ფაქტორების სათანადო გამოყენება გადამწყვეტ როლს შეასრულებს მრეწველობის სექტორის განვითარებაში.

ეკონომიკის სხვა დარგები

ძალზე მცირეა მშენებლობის ხედითი წილი რეგიონში შექმნილ დამატებულ ღირებულებაში (4%). 2011 წელი ზრდის დადგებითი მაჩვენებლით აღინიშნა და 2011 წელს სექტორში შექმნილი დამატებულება (32,3 მლნ ლარი) 27,7%-ით აღემატებოდა 2010 წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს. ამასთან, 2011 წელს 10,4%-ით

გაიზარდა სექტორში დასაქმებულთა რაოდენობა წინა წელთან შედარებით. 2012 წელს სამეგრელო-ზემო სვანეთში გაიცა 223 მშენებლობის ნებართვა 91570 მ² ფართზე. ამასთან, 2012 წელს დამთავრებულ იქნა 93 ობიექტი 62885 მ² საერთო ფართით. რეგიონში მოქმედ სამშენებლო ორგანიზაციებს შორის გამოირჩევა ოთხი კომპანია, რომლებიც გზების რეაბილიტაციითა და მშენებლობით, ნაპირსამაგრი სამუშაოებითა და ხიდების მშენებლობით არიან დაკავებული. ამ საწარმოთა საერთო სიმძლავრეა 65 მლნ ლარი, ხოლო მათ მფლობელობაში არსებული მანქანა-დანადგარების რაოდენობა - 58 ერთეული. სამშენებლო ფირმების დიდი ნაწილის ტექნიკური აღჭურვილობის დონე არსებითად შესაბამება თანამედროვე სტანდარტებს და არსებული სამუშაოებისა და ინფრასტრუქტურული პროექტების მოცულობასა და საჭიროებებს.

დიდი ხნის განმავლობაში, ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის სფეროების მოუწესრიგებლობა მნიშვნელოვნად აფერხებდა ბიზნესის და მთლიანად ეკონომიკის განვითარებას. უკანასკნელ პერიოდში, რეგიონში განხორციელდა უმნიშვნელოვანესი ინფრასტრუქტურული პროექტები .

ქვეყნის ორი უმნიშვნელოვანესი პორტიდან ერთ-ერთი - ფოთის პორტი, რომელიც რეგიონში მდებარეობს, მის კომერციულ ცენტრს წარმოადგენს და ევროპა-კავკასია-აზიის სატრანსპორტო დერეფნის (ტრასეკა) ფუნქციონირებაში განსაკუთრებულ როლს ასრულებს. ფოთის პორტის წყალობით, ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის სექტორს რეგიონში წარმოებულ დამატებულ ღირებულებაში მეორე ადგილი უჭირავს. ამ ეტაპზე, ფოთს აქვს წელიწადში 10 მლნ ტონა ტვირთბრუნვის შესაძლებლობა. პორტს აქვს როგორც საგზაო, ისე

სარკინიგზო კავშირები. ფოთის პორტში განთავსებულია 15 სპეციალიზებული ნავსაყუდელ ნავთობპროდუქტების, სარკინიგზო ვაგონების, კონტეინერების, დიდი რაოდენობით მარცვლეულის, მალფუნქციებადი პროდუქტების, სასუქის, ლითონების, მილებისა და სხვა ტვირთის ჩამოსატვირთად, აგრეთვე მგზავრების გადმოსაყვანად. ევროკავშირის მიერ დაფინანსებული ტრასეკას პროგრამის ფარგლებში, ფოთის პორტი არის მრავალი მცირე საინვესტიციო პროექტების მიმღები. გარდა ამისა, ფოთის პორტი არის ევროკავშირის მიერ დაფინასებული პროექტის (Caucasus Optical Cable) ბენეფიციარი, რომელიც რკინიგზის შესაძლებლობების მაქსიმალურად გამოსაყენებლად, სამოქმედო უსაფრთხოებისა და საინფორმაციო სისტემის უზრუნველყოფას თვალისწინებს. ეს პროექტი კავშირებს დასავლეთსა და აღმოსავლეთს, ფოთის პორტსა და ბაქეოს პორტს და სამხრეთით, თბილისის გავლით, ფოთის პორტსა და სომხეთის რესპუბლიკას. ოპტიკური კაბელის პროექტი ემსახურება როგორც სარკინიგზო ოპტიკური კაბელის მიზნებს. აღსანიშნავია რომ ფუნქციონირება დაიწყო უკრაინის ილიჩევსკის პორტისა და ფოთის პორტის დამაკავშირებელმა საზღვაოსნო გზამაც.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის ტერიტორიაზე გადის რკინიგზის თბილისი-სენაკი-ფოთის, თბილისი-სენაკი-ზუგდიდი-ლესელიძის და თბილისი-სენაკი-ზუგდიდი-ჯვარის მონაკვეთები. სამეგრელო-ზემო სვანეთში ფუნქციონირებს მესტიის აეროპორტი. რეგიონში არსებული მეორე, ინგირის აეროპორტი საფუძვლიან რეაბილიტაციას საჭიროებს. დაწყებულია ფოთის აეროპორტის მშენებლობა.

2011 წელს ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის სფეროში შექმნილმა დამატებულმა ღირებულებამ **185,2** მლნ ლარი შეადგინა, რაც 30%-ით აღემატება 2010 წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს. 7,1%-ით და 8%-ით გაიზარდა ბრუნვისა და პროდუქციის მოცულობაც, რომლებმაც, შესაბამისად, 420,8 მლნ და 284,1 მლნ ლარი შეადგინა. 2011 წელს ამ სფეროში **5183** ადამიანი იყო დასაქმებული. სექტორში დასაქმებულთა საშუალო თვიური ანაზღაურება 2006-2011 წლებში მუდმივად იზრდებოდა და მან 2011 წელს **918,4 ლარი** შეადგინა, რაც ყველაზე დიდი მაჩვენებელია რეგიონის ეკონომიკის სხვა დარგებში დასაქმებულთა ანაზღაურებასთან შედარებით და აღმატება ამავე წლის ქვეყნის ანალოგიურ საშუალო მაჩვენებელს (866,8 ლარი). რეგიონში ფუნქციონირებს არაერთი მსხვილი გადამზიდავი კომპანია, რომლებიც, ძირითადად, ფოთის პორტს ემსახურებიან. რეგიონში ასევე ფუნქციონირებს მცირე გადამზიდავი ფირმები, რომლებიც ახორციელებენ მოსახლეობის გადაყვანას და სატვირთო გადაზიდვებს როგორც რეგიონის შიგნით, ისე ქვეყნის მასშტაბით.

რეგიონში ვაჭრობის, ავტომობილების, საყოფაცხოვრებო ნაწარმისა და პირადი მოხმარების საგნების რემონტის საწარმოების ბრუნვის მოცულობამ 2011 წელს 439,7 მლნ ლარი შეადგინა, რაც 78,7%-ით აღემატება 2010 წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს. 73,9%-ით გაიზარდა საწარმოების პროდუქციაც, რომლის ღირებულებამ 76,7 მლნ ლარი შეადგინა. 2011 წელს ამ სფეროში 4,6 ათასი ადამიანი იყო დასაქმებული, რაც 78,5%-ით აღემატება 2010 წლის შესაბამის მაჩვენებელს. რეგიონში არსებული სავაჭრო ობიექტების უმეტესობა ქ. ფოთსა და ქ. ზუგდიდში მდებარეობს. ქ. ზუგდიდში სავაჭრო ობიექტების თავმოყრა გამოწვეულია ზუგდიდის მუნიციპალიტეტში მოსახლეობის დიდი რაოდენობითა და წალენჯიის, ჩხოროწყვასა და ხობის მუნიციპალიტეტში მოსახლეობის მიერ ზუგდიდის ბაზრების აქტიური მოხმარებით. უკანასკნელ წლებში, მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდა როგორც ბაზრობებისა და მცირე მარკეტების იერსახე და სანიტარიული პირობები, ისე მომსახურების დონე. შეინიშნება მარკეტების გამსხვილების ტენდენცია.

სოფლის მეურნეობა

სოფლის მეურნეობას სამეგრელო-ზემო სვანეთის ეკონომიკაში მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავს და რეგიონში წარმოებულ დამატებულ ღირებულებაში მისი წილი 20%-ია. 2011 წელს რეგიონში სოფლის მეურნეობაში შექმნილმა დამატებულმა ღირებულებამ **300,2** მლნ ლარი შეადგინა, რაც 16,5%-ით აღემატება 2010 წლის, ხოლო 37,6%-ით 2006 წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს. ამასთან, რეგიონის სოფლის მეურნეობის წილი ქვეყნის სოფლის მეურნეობის წარმოებაში 14,1%-ს შეადგენს. ამ დარგში შრომისუნარიანი მოსახლეობის უდიდესი ნაწილია დასაქმებული. მათი უმრავლესობა თვითდასაქმებულთა კატეგორიას განეკუთვნებიან და ისინი თავიანთ ოჯახურ მეურნეობებში საქმიანობენ. სოფლის მეურნეობა არ არის სათანადოდ მოდერნიზებული და ძირითადად, ნატურალური მეურნეობის ნიშნებს ატარებს. მეტწილად იგი ორიენტირებულია არა ბაზარსა და პროდუქციის წარმოებაზე, არამედ კომლის სასურსათო მოთხოვნების დაკავშირებულებაზე.

გამონაკლისია თხილის წარმოება, რომელიც თითქმის მთლიანად ესპორტზეა გათვლილი. მნიშვნელოვანი დისპროპორცია შეინიშნება დასაქმებულთა რაოდენობასა და პროდუქციის მოცულობას შორის. რეგიონი მცირებიშიანია. გარდა ამისა, რელიეფისა და სხვა ფაქტორების გამო, იგი გამოირჩევა ფართობების

ფრაგმენტაციით, რაც ძალზე ართულებს მეურნეობების გამსხვილებას.

სასოფლო-სამეურნეო მიწის რესურსი . სამეგრელო-ზემო სვანეთი ხასიათდება ძლიერ დანაწევრებული რელიეფით - დიდი შეფარდებითი სიმაღლეებითა და ღრმა ხეობებით (სამეგრელოს ჩრდილოეთი, ზემო სვანეთი) და გაშლილი ვაკით (რეგიონის სამხრეთი ნაწილი მდ. ენგურსა და მდ. ცხენისწყალს შორის). რეგიონის ბუნებრივი პირობების მრავალფეროვნების გამო, მისი ნიადაგური საფარი საკმაოდ ჭრელია და სხვადასხვა ტიპის ნიადაგებით არის წარმოდგენილი.

რეგიონის სასოფლო-სამეურნეო სავარგულის ფართობი შეადგენს 268 ათას ჰა-ს. სოფლის კომლების აბსოლუტურ უმრავლესობას საკუთრებაში 1,25 ჰა-ზე ნაკლები სავარგული აქვს.

რეგიონის მდებარეობა განაპირობებს როგორც სამელიორაციო, ისე სარწყავი სისტემების საჭიროებას. აბაშის მუნიციპალიტეტში სადრენაჟი მიწების ფართობი შეადგენს 14,6 ათას ჰექტარს, საიდანაც რეპზილიტაციას 14 ათასი ჰა საჭიროებს. 1,9 ჰა მიწაა სარეაბილიტაციო ხობის, ხოლო 4,5 ათასი ჰა მიწა - სენაკის მუნიციპალიტეტში. წალენჯიხის მუნიციპალიტეტში ურწყავი მიწების ფართობი 3 ათას ჰა-ს შეადგენს.

რეგიონის ერთ-ერთი პრობლემაა აუთვისებელი სავარგულები - სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული და მიტოვებული გაბუჩქებულ-გაუხეშებულ-დასარევლიანებული ფართობები. აუთვისებელი ფართობები სულ შეადგენს 14,8 ათას ჰა-ს - მთლიანი სავარგოლების 5,5%-ს. აქედან, დეკრადირებულია 5000 ჰა-ზე მეტი გაულურებული ჩაისა და ტუნგოს ფართობები. სახელმწიფო და დეკრადირებული საკარგულების ათვისება რეგიონის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოების გაზრდის მნიშვნელოვან პოტენციალს შეიცავს.

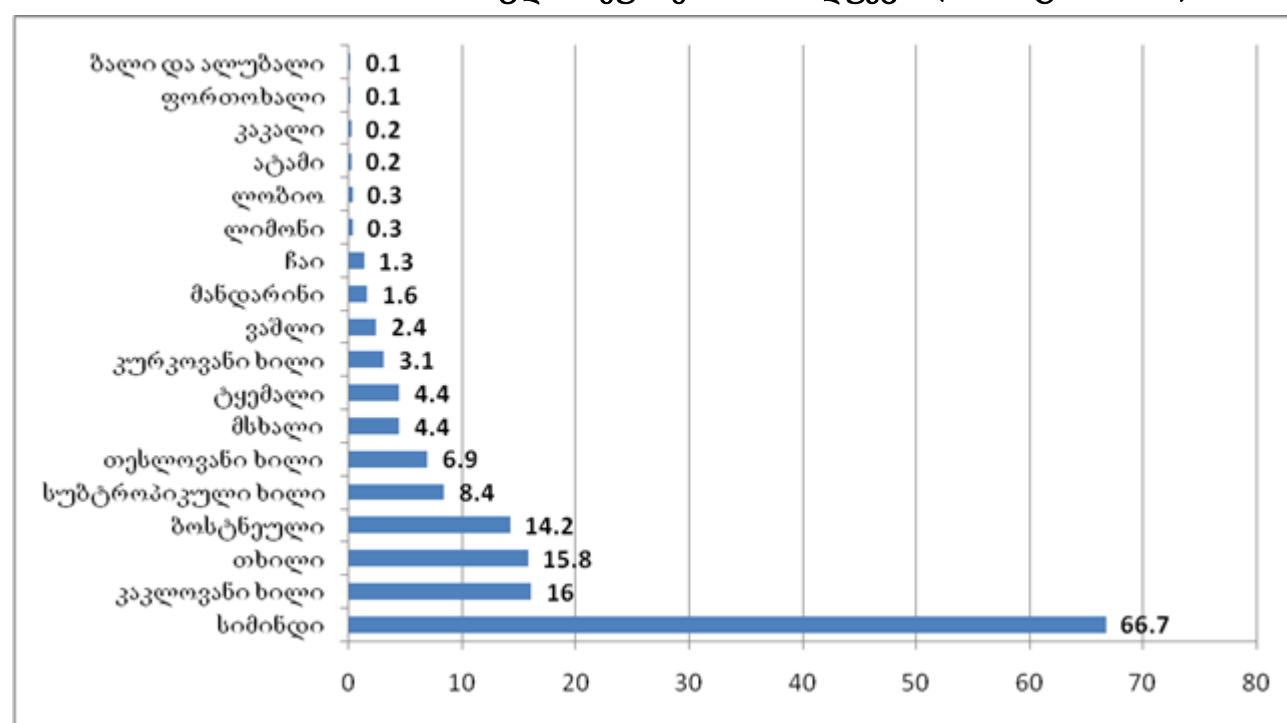
ადსანიშნავია, რომ რეგიონში აღრიცხული არ არის სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის მნიშვნელოვანი ნაწილი.

მეცენარეობა. რეგიონის კლიმატური და ნიადაგობრივი პირობები იძლევა მემცენარეობის სხვადასხვა დარგის განვითარების საშუალებას. 2011 წელს მემცენარეობის სექტორში წარმოებულ იქნა 138,8 მლნ ლარის პროდუქცია, საიდანაც თხილის წარმოებაზე მოდიოდა 60,8 მლნ ლარი, ხოლო სიმინდის წარმოებაზე - 47,7 მლნ ლარი.

2011 წელს, რეგიონში ნათესი ფართობების ყველაზე დიდ წილს მარცვლეულები შეადგენდა (69%), კაკლოვანის წილი - 15%-ს, ვენახის - 4%, სუბტროპიკული კულტურების - 4%, ხეხილსა და პარკოსან კულტურებს - 2%, ხოლო ციტრუსის კულტურების და ჩაის კუტლურების წილი მხოლოდ 1 პროცენტს შეადგენდა, იგივე, რაც კარტოფილისა და ბოსტნეულის.

შემდეგი სახით იყო წარმოდგენილი რეგიონში მემცენარეობის პროდუქციის სტრუქტურა:

სოფლის მეურნეობის პროდუქცია (ათასი ტონა, 2011)

წყარო: საქართველო.

ნათესი ფართობების მიხედვით, თხილის წარმოებამ 2011 წელს 24,4 ათასი ჰა შეადგინა. 12,3 ათასი ჰა მსხმოიარეა, რაც 2009 წლით შედარებით, 3 ათასი ჰა-ით, ხოლო 2010 წელთან შედარებით - 500 ჰა-ით არის მომატებული. მიუხედავად მსხმოიარე ნარგაობების ფართობების ზრდის დინამიკისა, არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა პროდუქტიულობის თვალსაზრისით. 2011 წელს თხილის საშუალო საპეტარო მოსავლიანობამ შეადგინა 1,3 ტ/ჰა, თხილის წარმოება ძალზე მომგებიანია მცირე ფერმერებისათვის. ამჟამად, სამეგრელოს რეგიონში დაახლ. 700 მცირე ფერმერია, რომელიც თხილის ბიზნესი თ ირჩენს თავს. თერმინობის უმრავლესობას დაახლ. 1-2 ჰა-ზე აქვს პლანტაციები გაშენებული. საქართველოში თხილის პლანტაციების 85% სამეგრელოშია გაშენებული.

სიმინდის ფართობებმა 2011 წელს 55,7 ათასი ჰა დაიკავა, რაც 2009 წლის მაჩვენებელზე (60,8 ათასი ჰა) ნაკლებია. მოსავლიანობის თვალსაზრისით, არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობაა. 2011 წლის მონაცემებით, საშუალო საპეტარო მოსავლიანობა 1,9 ტ/ჰა-ს შეადგენდა.

ციტრუსის ნარგაობები 2009 წელთან შედარებით 2011 წელს თითქმის ორნახევარჯერა შემცირებული. რადგან ციტრუსი მრავალწლიანი ნარგაობაა, ეს მოვლენა ბალების ამორტიზებით, დაბერებითა და მოუვლელობით შეიძლება აიხსნას. რეგიონის მასშტაბით, პროდუქტიულობა საშუალოდ 1,8-3,4 ტ/ჰა-მდე ვარირებს, რაც საკმაოდ დაბალი მაჩვენებელია, ხოლო მისი პოტენციალი მნიშვნელოვნად გაზრდას მოითხოვს.

სუბტროპიკული კულტურების (ხურმა, კარალოკი, ფეიხოა, კივი, მუშმალა) ნათესებმა 2011 წელს 3,1 ათასი ჰა, ხოლო 2010 და 2009 წლებში, შესაბამისად, 3,5 და 2,5 ათასი ჰა დაიკავა. საშუალო მოსავლიანობა, 2009 წელთან შედარებით, 5-ჯერ გაიზარდა და მან 2011 წელს 15,2 ტ/ჰა შეადგინა.

ჩაის ფართობებმა 2011 წელს 400 ჰა ფართობი დაიკავა, რაც 2010 წელთან შედარებით, 100 ჰა-ით ნაკლებია. საშუალო მოსავლიანობამ 2011 წელს 4 ტ/ჰა შეადგინა, რაც 2010 წლის მაჩვენებელზე 1 ტ/ჰა-ით მეტია.

არადამაკმაყოფილებელია ბოსტნეული კულტურების საშუალო მოსავლიანობაც, რომელმაც 9-10 ტ/ჰა შეადგინა. მოწინავე ტექნოლოგიებით, ბოსტნეულის პროდუქტიულობის გაზრდა რამდენჯერმე არის შესაძლებელი.

რეგიონში მემცენარეობის პროდუქტიულობა ძალზე დაბალია, რასაც განაპირობებს თანამედროვე ტექნოლოგიებზე დაბალი ინფორმირებულობა, შრომის დაბალი ორგანიზებულობა, მომველებული და ამორტიზებული გენეტიკური მასალა, ფინანსების არასათანადო ხელმისაწვდომობა, ესტენციისა და მომსახურების ცენტრების სიმცირე, სავარგულების დეგრადაცია და ამორტიზება, ინფრასტრუქტურის განუვითარებობა, მიმღები და გადამამუშავებელი საწარმოების სიმცირე და სხვ. რეგიონში შესაძლებელია ფეიხოას, ხურმის, ხეხილის და ვენახის მოსავლიანობის გაორმაგება, ხოლო ბოსტნეული კულტურებისა და კარტოფილის მოსავლიანობის რამდენჯერმე გაზრდა.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონში არსებული წყლები ქმნის ხელსაყრელ პირობებს სასათბურე და სანერგე მეურნეობების განვითარებისათვის. ზუგდიდის, სენაკისა და ხობის მუნიციპალიტეტებში მოქმედი სასათბურე მეურნეობები წარმატებით იყენებენ თერმულ წყლებს, რაც პროდუქციის წარმოებაზე გაწეულ ხარჯებს მნიშვნელოვნად ამცირებს. აღნიშნულ მეურნეობებში მირითადად იწარმოება კიტრი და პომიდორი. თუმცა, რეგიონის სხვა სასათბურე მეურნეობებში ხორციელდება მწვანილისა და ყვავილების წარმოებაც. ამჟამად, რეგიონში არსებობს 250 სასათბურე მეურნეობა, რომელთა საერთო ფართობი შეადგენს 23 ჰექტარს, ხოლო წარმადობა - 500 ტონამდე. რეგიონს აქვს დიდი პოტენციალი, თერმული წყლების ეფექტიანად გამოყენების ხარჯზე, არა მარტო გაზარდოს წარმოება, არამედ მთლიანად ჩაანაცვლოს შესაბამისი იმპორტირებული პროდუქცია, როგორც რეგიონში, ისე ქვეყანის მასშტაბით. რეგიონში, ზუგდიდისა და ხობის მუნიციპალიტეტებში, ორგანიზებულია 12 სანერგე მეურნეობა, რომელთა საერთო ფართობი 44,8 ჰა-ს შეადგენს. მეურნეობებში იწარმოება ისეთი კულტურების ნერგები, როგორიცაა ხილი, ციტრუსი, პალმა, მოცვი, ბოსტნეული და ეთერზეთების შემცველი კულტურები.

მეცხოველეობა. 2011 წელს რეგიონში მეცხოველეობის პროდუქციის ღირებულებამ 180,1 მლნ ლარი შეადგინა, მათ შორის მსხვილფეხა რქოსანი პირუტყვის ხორცისა და რძის პროდუქციის ღირებულებამ შეადგინა 123,5 მლნ ლარი, ხოლო მეფრინველეობაში წარმოებული პროდუქციის ღირებულებამ - 29,2 მლნ ლარი.

2011 წელს სამეგრელო-ზემო სვანეთში აღირიცხებოდა 197,4 ათასი სული მსხვილფეხა საქონელი (წარმოებული პროდუქცია შეადგენს 6,1 ათას ტონა ხორცს და 93,2 ათას ტონა რძეს), 30,4 ათასი სული ღორი (2011 წელს ღორის ხორცის წარმოებამ დაკლულ წონაში 2,2 ათასი ტონა შეადგინა), 1016,2 ათასი ფრთა ფრინველი (წარმოებული პროდუქცია შეადგენს 31 მლნ კვერცხს), 13,3 ათასი სული თხა (წარმოებული პროდუქცია აღრიცხული არ არის) და 109,1 ათასი სკა ფუტკარი (წარმოებული თაფლის მოცულობა 1,1 ათას ტონას შეადგენს).

2011 წელს მსხვილფეხა პირუტყვის სულადობა 5,2 ათასი ერთეულით, ხორცის წარმოება 1,6 ათასი ტონით, ხოლო რძის წარმოება 7,3 ათასი ტონით გაიზარდა 2010 წლის ანალოგიურ მაჩვენებლებთან შედარებით (აღსანიშნავია, რომ რეგიონში პირუტყვის სულადობამ მაქსიმალურ მაჩვენებელს (204,2 ათასი სული) 2008 წელს მიაღწია). ანალოგიურად, 2011 წელს 200 ტონით გაიზარდა ღორის ხორცის წარმოება. ამავდროულად, 67,2 ათასი ფრთით შემცირდა ფრინველის სულადობა, ხოლო 10,8 მლნ ცალით - კვერცხის წარმოება. 2011 წელს 8,4 ათასი ერთეულით გაიზარდა ფუტკარის ოჯახების რაოდენობა.

პროდუქტიულობის თვალსაზრისით, მეცხოველეობაში არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობაა, რასაც, ძირითადად, გენეტიკური მოძველება, არასათანადო ვეტერინალური მომსახურება, ტექნოლოგიებზე დაბალი ინფორმირებულობა და საკვები ბაზის რაოდენობრივი და ხარისხობრივი სიმწირე განაპირობებს (2010 წელს, კერძო კომპანიამ პოლანდიური საექსპორტო კომპანიისგან შეიძინა 64 სული ჰოლდერნ-ფრიზის ჯიშის ძროხა, რომელიც მსოფლიოს ერთ-ერთ საუკეთესო ჯიშს განეკუთვნება და რომლის საშუალო წველადობა ექსპორტი აღემატება ქართული ჯიშის ძროხების საშუალო წველადობას). უნდა აღინიშნოს, რომ მეცხოველეობით დაკავებული ფერმერებისთვის იონჯის თივის წარმოება საუკეთესო საშუალებაა პირუტყვის გამოსაკვებად.

თვეზეროვნება. რეგიონში დიდი რესურსი არსებობს თევზზერის განვითარებისათვის, შავი ზღვის და უხვად არსებული მდინარეების და ტბების რესურსების ეფექტურად გამოყენებით, ეს დარგი შეიძლება გახდეს რეგიონის კონკრეტული შემდგომი განვითარებისათვის ხელშემწყობი ფაქტორი. ამასთან თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ ქალაქ ფოთში არსებობს თევზის გადამუშავების მოდერნიზებული ქარხნები, რომელთაც შეუძლიათ აწარმოონ თევზისაგან სხვადასხვა სახის პროდუქტები.

აგროწარმოება და ლოჯისტიკა. რეგიონში, ძირითადად, ფუნქციონირებს თხილის გადამამუშავებელი საწარმოები, რომლებზეც სოფლის მეურნეობის მთლიანი პროდუქციის გადამუშავების 80% მოდის. თხილის პროდუქცია გადის ევროპისა და აზიის ქვეყნებში. რეგიონში მცირე მასშტაბით ხორციელდება ჩაისა და ყურძნის გადამუშავება, რომლის პროდუქციის რეალიზება ხორციელდება როგორც ადგილობრივი ქარხნების მოდერნიზებული ქარხნები, რომელთაც შეუძლიათ აწარმოონ თევზისაგან სხვადასხვა სახის პროდუქტები.

<http://www.matsne.gov.ge>

რეგიონში მოქმედებს 10 სამაცივრე და 9 დახურული ტიპის სასაწყობე მეურნეობა: ქ. ფოთში 8 სამაცივრე-სასაწყობე მეურნეობა და 8 დახურული საწყობი, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტში - ერთი სამაცივრე მეურნეობა, სენაკის მუნიციპალიტეტში - ერთი სამაცივრე მეურნეობა და ერთი დახურული საწყობი.

სოფლის მეურნეობის საექსპორტო პროდუქცია და ინვესტიციები

სამეგრელო - ზემო სვანეთის რეგიონის ძირითადი საექსპორტო პროდუქტებია თხილი, ღვინო, ჩაი, ხურმა, თევზის ფეხილი, რომლებიც გადის ევროპაშირის, დსთ - ის, აზისა და ამერიკის ბაზრებზე . ექსპორტი სტაბილურად იზრდება, რაც, ძირითადად, თხილის ექსპორტის ზრდით არის განპირობებული .

2012 წლის პირველი ოთხი თვის განმავლობაში, საქართველოდან (ძირითადად, სამეგრელოდან) 45,9 მლნ ლარის ღირებულების 7,2 ათასი ტონა თხილის ექსპორტი განხორციელდა, რაც ქვეყნის ექსპორტის 9%-ს შეადგენს. ქართული თხილის ძირითადი საექსპორტო ბაზრებია იტალია (7,6 მლნ ლარი), გერმანია (7,9 მლნ ლარი), აზერბაიჯანი (4,6 მლნ ლარი), საფრანგეთი (1,5 მლნ ლარი), ბელგია (3,8 მლნ ლარი) და უკრაინა (2,9 მლნ ლარი).

რეგიონის სოფლის მეურნეობაში ერთ - ერთი მსხვილი ინვესტორია იტალიური კომპანია ფერერო, რომელმაც 5 ათას ჰა - ზე მეტი სასოფლო - სამეურნეო სავარგული შეიძინა და თხილის კულტურა გაშენა . პირდაპირმა უცხოურმა ინვესტიციამ ამ საწარმოში 30 მლნ აშშ დოლარი შეადგინა .

საექსპორტო პროდუქტს ასევე განკუთვნება ჩაი გურიელი რომლის დაფასობაც ხდება ქ. ზუგდიდში. ასევე ხორციელდება დაფნის ფოთლისა და ეთერზეთების ექსპორტი .

ახალი ტექნოლოგიები, მასტიმულირებელი სისტემები და მექანიზმები . სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონში მოქმედი სასოფლო-სამეურნეო სერვისცენტრი გარკვეულ დონეზე უზრუნველყოფს ინოვაციების დახერგვას. ამჟამად, ზუგდიდში არსებულ სერვისცენტრში განთავსებულია 64 დიდი და მცირე ტრაქტორი და 13 სატვირთო ავტომანქანა, ხობში - 4 კომბაინი და 50 მცირე და დიდი ტრაქტორი, სენაკში - 119 მცირე და დიდი ტრაქტორი და 1 კომბაინი, მესტიაში - 9 ტრაქტორი, მარტვილში - 48 ტრაქტორი, ჩხოროწყუში - 52 ტრაქტორი, წალენჯიხაში - 41 ტრაქტორი, ხოლო აბაშაში - 77 დიდი და მცირე სიმძლავრის ტრაქტორი. არსებული მანქანა-სატრაქტორო პარკი ვერ აკმაყოფილებს სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოების მოთხოვნებს და რამდენჯერმე გაზრდას საჭიროებს. რეგიონი მცირებარიტიანი ტექნიკის დეფიციტს განიცდის. გარდა ამისა, აქტუალურია ტექნიკის ფინანსური ხელმისაწვდომობის პრობლემაც. მოსახლეობა ხშირად ვერ ახერხებს მაღალხარისხიანი მასალების შეძენას, რაც ასევე უარყოფითად მოქმედებს პროდუქციის მოსავლიანობაზე.

აღსანიშნავია, რომ რეგიონში ფუნქციონირებს სხვადასხვა არასამთავრობო, საერთაშორისო და სხვა ორგანიზაცია, რომლებიც სოფლის მეურნეობის მხარდამჭერ პროექტებს ახორციელებენ.

სურსათის უვნებლობა . მცენარეთა დაცვის სფეროში რეგიონში ხორციელდება საკარანტინო ღონისძიებები სპეციალური სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში. ფინანსდება განსაკუთრებით საშიში საკარანტინო მავნებლის, ამერიკული თეთრი პეპლის წინააღმდეგ ბიოლოგიური და ქიმიური ბრძოლის ღონისძიებები. პერიოდულად წარმოებს სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების ფიტოსანიტარული მონიტორინგი, დიაგნოსტიკა, მავნე ორგანიზმების გავრცელების პროგნოზირება და მათ წინააღმდეგ ბრძოლის ღონისძიებების შემუშავება. ხორციელდება კარანტინს დაქვემდებარებული საექსპორტო პროდუქციის ფიტოსანიტარიული საკარანტინო შემოწმება და ფიტოსანიტარიული სერთიფიკატის გაცემა. ვეტერინარიის დარგში მიმდინარეობს ცხოველების განსაკუთრებით საშიში სხეულებების საწინააღმდეგო პროფილაქტიკურ-სამკურნალო და სალიკვიდაციო ღონისძიებები. მიმდინარეობს თურქულის საწინააღმდეგო პროფილაქტიკური აცრები, ხორციელდება კერძო ვეტერინარული საქმიანობის კოორდინაცია და ზედამხედველობა და სერტიფიკატის გაცემა კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მიმდინარე მონიტორინგის პროგრამით, ხორციელდება სასმელი წყლისა და კვების პროდუქტების შესყიდვა და კვლევა. სურსათის უვნებლობის მოქმედი სისტემა ვერ უზრუნველყოფს რეგიონში არსებული საჭიროებების სრულად დაკმაყოფილებას.

ტურიზმი

უკანასკნელ წლებში, რეგიონში აშენდა მაღალი დონის სასტუმროები ანაკლიასა და მესტიაში. ამჟამად, ანაკლიაში ფუნქციონირებს 3 თანამედროვე ტიპის სასტუმრო 250-მდე სასტუმრო ოთახით და დაწყებულია მეოთხე სასტუმროს მშენებლობა. დაბა მესტიაში ფუნქციონირებს 5 მაღალი დონის სასტუმრო 400-ზე მეტი საწოლით. სულ დაბაში დღეში 600 სტუმრის მიღებაა შესაძლებელი. ფოთში ფუნქციონირებს 2 კომფორტული სასტუმრო. გარდა მსხვილი სასტუმროებისა, რეგიონში ფუნქციონირებს 100-მდე საოჯახო სასტუმრო. რეგიონში (ძირითადად, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტში, ასევე ფოთში, სენაკსა და წალენჯიხაში) ფუნქციონირებს მაღალი დონის რესტორნები.

სამეგრელო-ზემო სვანეთს აქვს ტურიზმის, როგორც მნიშვნელოვანი ეკონომიკური სექტორის განვითარების მაღალი პოტენციალი, რასაც განაპირობებს ისეთ ფაქტორთა ერთობლიობა, როგორიცაა კოლხეთისა და სვანეთის უმცველესი კულტურა, უნიკალური კულტურულ-ისტორიული ძეგლები, მუზეუმები, მღვიმეები და გამოქავაბულები, საჯომარდო და საპივნიკო ადგილები, ჭარბტენიანი კოლხეთის დაბლობი და მისი იშვიათი ბუნება, რეგიონის გეოგრაფიული თავისებულება - ლანდშაფტური მოზაიკა და ბიოლოგიური მრავალფეროვნება, ზემო სვანეთის მყინვარები, შავი ზღვის აკვატორია და განვითარებადი კურორტული ზონები. ყოველივე ეს განსაკუთრებულ პირობებს ქმნის სხვადასხვა სახის ტურიზმის (საავტომობილო, საცხენოსნო, საფეხმავლო ტურიზმი, ეკოტურიზმი, საზღვაო-სანაოსნო, სამდინარო-სანაოსნო, სამონადირეო ტურიზმი, სამოყვარულო თევზჭერა, ფრინველებზე დაკვირვება, აგროტურიზმი, შემეცნებითი ტურიზმი, პილიგრიმული ტურიზმი, ექსტრემალური ტურიზმი და სხვ.) განვითარებისათვის.

ტურისტული თვალსაზრისით, უნიკალურ იბიექტს წარმოადგენს კოლხეთის ეროვნული პარკი, რომელიც სამეგრელოს დასავლეთ ნაწილში მდებარეობს და რომლის სახმელეთო ნაწილის ფართობი 28571 ჰა-ს, ხოლო ზღვის აკვატორია - 1574 ჰა-ს შეადგინს. 1996 წელს კოლხეთის ეროვნულ პარკს რამსარის კონფენციით

ეტაპის სამუშაოების გაგრძელება. გრძელდება მოლაპარაკებები საქართველოში და საზღვარგარეთ რეგისტრირებულ კომპანიებთან თიზ-ში ინვესტიციების განხორციელების უზრუნველსაყოფად. მიღწეულია წინასწარი შეთანხმება ორ კომპანიასთან, რომლებიც ლიცენზიის მიღებისთანვე გეგმავენ თიზ-ში ფუნქციონირების დაწყებას.

IV. ინფრასტრუქტურა და საზოგადოებრივი მომსახურებები დასახლებათა იერსახე და სივრცითი დაგეგმვა

რეგიონში არსებული დასახლებების დიდი ნაწილის ინფრასტრუქტურული იერსახის საერთო მდგომარეობა - შენობა-ნაგებობების, ეზოების, ქუჩების, ტროტუარების, მოედნების, სკვერების, პარკების იერსახე არადამაკმაყოფილებელია. უკანასკნელ წლებში, მნიშვნელოვანი ყურადღება ეთმობა მუნიციპალური ცენტრების იერსახის გაუმჯობესებას და გარე განათების სამუშაოებს.

რეგიონში არც მხარის და არც მუნიციპალურ დონეზე არ ხორციელდება სივრცით-ტერიტორიული დაგეგმვა.

გზები

საავტომობილო გზების საერთო სიგრძე (დასახლებების შიდა გზების ჩათვლით) რეგიონში **5,9** ათასი კმ-ია. ადგილობრივი მნიშვნელობის გზებიდან, ასფალტ-ბეტონის საფარით დაფარულია **414,3** კმ, გრუნტით - **32,6** კმ, ხოლო ხრეშით - **4,1** ათასი კმ. სამეგრელ-ზემო სვანეთის ტერიტორიაზე გადის თბილისი-სენაკი-ლესელიძის **116,1** კმ-იანი საერთაშორისო მნიშვნელობის გზა. 2011-2012 წლებში გზების მშენებლობასა და რეაბილიტაციაში **320** მლნ. ლარის სახელმწიფო ინვესტიციები განხორციელდა. მიუხედავად ამისა, გზების დიდი ნაწილი ვერ აკმაყოფილებს შესაბამის სტანდარტებს და საჭიროებს შემდგომ სამუშაოებს. 2013 წელს, რეგიონში დაიგეგმა **150** მლნ. ლარზე მეტი ღირებულების ინფრასტრუქტურის პროექტების განხორციელება, რომელთა მნიშვნელოვანი ნაწილი მოხმარდება გზების (მ.შ. საქალაქო და შიდასასოფლო) და ხიდების რეაბილიტაციას.

კომუნალური მომსახურებები

რეგიონში ელექტროენერგიით უზრუნველყოფილია შინამეურნეობათა **99,92%**. ელექტროენერგიის მიწოდება შეუფერხებლად ხორციელდება. თუმცა არსებობს მაღალი ძაბვის ხაზების უსაფრთხოებასთან დაკავშირებული პროცესი.

გაზმომარაგება სრულად არის უზრუნველყოფილი ქალაქებში - ზუგდიდში, ფოთში, მარტვილში, აბაშაში, სენაკში, ხობში და სოფლების მცირე ნაწილში.

რეგიონში ცენტრალური წყალმომარაგების სისტემებით ბინაში სარგებლობს შინამეურნეობათა **17,8%**, ხოლო ეზოში ან უბანში - **9,8%**. არტეზიულ ჭებზე დამოკიდებულია შინამეურნეობათა **69,3%**, ხოლო ბუნებრივ წყაროებზე - **3%**. მოსახლეობის უდიდესი ნაწილისთვის ხარისხიანი სასმელი წყალი ხელმისაწვდომი არ არის. რიონის აუზის სამეგრელოს მონაკვეთზე, ცენტრალური წყალმომარაგების სისტემები არსებობს ყველა მუნიციპალურ ცენტრში (ფოთში, მარტვილში, სენაკსა და აბაში). წყალმომარაგებას ახორციელებენ საქართველოს გაერთიანებული წყალმომარაგების კომპანიის სერვისცენტრ ები. მიწოდებული სასმელი წყლის ხარისხი შესაბამება სტანდარტის მოთხოვებს.

საკანალიზაციო სისტემები რეგიონში გაუმართავია და შესაბამისად, გაუწმენდავი საყოფაცხოვრებო ჩამდინარე წყლები, აგრეთვე მოქმედი საწარმოებისა და სამედიცინო დაწესებულებების არასრულად გაწმენდილი ჩამდინარე წყლები ჩატარის რეგიონში არსებულ მდინარეებში და ხვდება შავ ზღვაში. აღნიშნული გარემოება საგანგაშოა და მნიშვნელოვან პრობლემას წარმოადგენს როგორც მოსახლეობისა და გარემოს უსაფრთხოებისათვის, ისე სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების თვალსაზრისით. ამჟამად, დასრულებულია წყალმომარაგებისა და წყალარინების ქსელის რეაბილიტაცია და მუნიციპალური საკანალიზაციო სისტემებისა და მათი გამწმენდი ნაგებობების მშენებლობა შავი ზღვის მთელ სანაპირო ზოლზე (ფოთი, ზუგდიდი, ახალია) და რეგიონის მთან ტერიტორიაზე (მესტია). მიმდინარეობს ჩამდინარე წყლების გამწმენდი ნაგებობის მშენებლობა ქ. ფოთში. აღნიშნული ღონისძიებები მნიშვნელოვანად შეამცირებს შავი ზღვის დაბინძურების დონეს და გაზრდის რეკრეაციული მიზნით შავი ზღვის სანაპიროს გამოყენების შესაძლებლობას.

რეგიონში შესაბამისი მუნიციპალური სამსახურების მიერ რეგულარულად ხორციელდება საყოფაცხოვრებო ნარჩენების გატანა ქ. ფოთიდან, მუნიციპალური ცენტრებიდან და სოფლების მცირე ნაწილიდან. სოფლად მცხოვრები მოსახლეობის უმრავლესობა საყოფაცხოვრებო ნარჩენებს უახლოეს ხევებში, გზის პირას და მდინარის ნაპირზე ყრის, რის შედეგადაც წარმოიქმნება მცირე ზომის უკონტროლო ნაგავსაყრელები.

თვითმმართველ ერთეულებში ფუნქციონირებს **დასუფთავების** საწარმოები, რომლებიც შესაბამის ტერიტორიაზე ემსახურება ქალაქებს, დაბებს და სოფლების მცირე ნაწილს.

ნარჩენების მართვა

რეგიონის ყველა თვითმმართველ ერთეულში (გარდა მესტიისა) ფუნქციონირებს თითო ნაგავსაყრელი, რომელთაგან გარემოზე ზემოქმედების ნებართვა აქვს მხოლოდ ხობის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე მდებარე ნაგავსაყრელს. რეგიონში არსებული 8 ნაგავსაყრელის საერთო ფართობი **43,4** ჰა-ს შეადგენს, ხოლო წლის განმავლობაში წარმოქმნილი ნარჩენების მოცულობა **139,5** ათას მ³-ს აღემატება. რეგიონში ნარჩენების დახარისხება-სეპარაცია არ ხორციელდება. გარდა ამისა, არ არსებობს ორგანული ნარჩენების კომპონენტირების პრაქტიკა. რეგიონში სულ ოპერირებს გარემოზე ზემოქმედების ნებართვის მქონე **30** საწარმო, რომელთაგან **4** სუბიექტს აქვს აღებული გარემოზე ზემოქმედების ნებართვა ნარჩენების გადამუშავების, გაუვნებლებულფის, განადგურებისა და განთავსების ეკონომიკურ საქმიანობაზე. რეგიონში არ არსებობს სამრეწველო ნარჩენების ნაგავსაყრელი და მოქმედი საწარმოების ნარჩენები ინახება საწარმოს ტერიტორიაზე ან ხვდება სანიტარულ ნაგავსაყრელზე. არსებული სამრეწველო ნარჩენის რაოდენობის ინვენტარიზაცია ჩატარებული არ არის. შესაბამისად, რთულია ტოქსიკურობის დონის შეფასება. ასევე, არ არსებობს ოფიციალური ინფორმაცია რეგიონში არსებული სასოფლო - სამეურნეო ნარჩენებისა და პესტიციდების მოქმედი და მიტოვებული საწყობის არსებობისა და მდგომარეობის შესახებ. რეგიონში არსებული სამკურნალო-პროფილაქტიკური

დაწესებულების სამედიცინო ნარჩენების გატანას უზრუნველყოფს შესაბამისი ნებართვის მქონე ორგანიზაცია. თუმცა, რეგიონის მთელ ტერიტორიაზე წარმოქმნილი სამედიცინო ნარჩენების უსაფრთხოდ მართვა უზრუნველყოფილი არ არის. ამჟამად, განიხილება სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონში ახალი რეგიონული სანიტარიული ნაგავსაყრელის მშენებლობის საკითხი, რომლის განხორციელება მნიშვნელოვნად შეუწყობს ხელს რეგიონში ნარჩენების მართვასთან დაკავშირებული გარემოსდაცვითი პრობლემების მოგვარებას.

სახანძრო-სამაშველო სამსახურები

სახელმწიფო რწმუნებულის - გუბერნატორის ადმინისტრაციაში ფუნქციონირებს საგანგებო სიტუაციათა მართვის სამსახური, რომლის განკარგულებაშია 2 სპეციალური სამაშველო მანქანა. ყველა მუნიციპალიტეტში ფუნქციონირებს სახანძრო-სამაშველო სამსახურები. მათგან გამოირჩევა ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის საგანგებო სიტუაციების სამსახური, რომელიც თანამედროვე ტექნიკით არის აღჭურვილი. დანარჩენ თვითმმართველ ერთეულებში სახანძრო-სამაშველო სამსახურების მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა და პერსონალის კვალიფიკაცია არ შეესაბამება საერთაშორისო სტანდარტებს.

კავშირგაბმულობა

რეგიონის ტერიტორიაზე ვრცელდება ფიჭური კავშირგაბმულობის მობილური ქსელები. რეგიონში ინტერნეტქსელი ძირითადად ფუნქციონირებს მობილური ქსელების (მოდემები) და სატელიტური თევზების საშუალებით. ხარისხიანი და იაფი ინტერნეტკავშირი მხოლოდ ზუგდიდში, ფოთსა და სენაკშია ხელმისაწვდომი. საქართველოს ფოსტის სერვისცენტრები ყველა თვითმმართველ ერთეულში მოქმედებს.

V. გარემოს დაცვა

ატმოსფერული ჰაერის და წყლის ხარისხი

სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონში ატმოსფერული ჰაერის ხარისხზე უარყოფით გავლენას ახდენს რეგიონში მოქმედი ატმოსფერული ჰაერის დამბინძურებელი 87 სტაციონარული ობიექტი, რომელთა შორის ჰაერის ძირითადი დამაბინძურებელია საზღვაო ტერიტორია (49,67%) და ნავსადგურები (17,18%), აგრეთვე ასფალტის წარმოები (19,44%). მათი გაფრქვევების ხვედრითი წილი მთლიან გაფრქვევებში 86,3%-ს შეადგენს. ჰაერში მავნე ნივთიერებების ემისიების სტატისტიკური მონაცემების თანახმად, 2012 წლისთვის, წინა წელთან შედარებით, გაიზარდა ჰაერში ემისიები (აეროლადი ორგანული ნაერთების გაფრქვევები - 88%-ით, გოგირდის ორჟანგის - 18%-ით, აზოტის ჟანგულების - 15%-ით, ხოლო ნახშირჟანგის - 14%-ით). დაბინძურების ზრდის სავარაუდო მიზეზებად მოქმედ საწარმოთა ემისიებისა და ფოთის პორტის აქტივობის (განსაკუთრებით, ნავთობისა და ნავთობპროდუქტების გადატვირთვის) ზრდა უნდა განვიხილოთ. რეგიონი არ შედის ატმოსფერული ჰაერის დაბინძურების მონიტორინგის ქსელში და შესაბამისად ჰაერის ხარისხის მდგომარეობის რეგულარული მონიტორინგი არ ხორციელდება.

ზედაპირული წყლის ობიექტების წყლის ხარისხზე უარყოფით ზემოქმედებას ახდენს არა მხოლოდ ზემოაღნიშნული დაბინძურების წერტილოვანი წყაროები (მოქმედი საწარმოები), არამედ დიფუზიური წყაროებიც, როგორიცაა დასახლებული პუნქტებიდან სანიაღვრე წყლები, ღია კარიერები, სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებიდან ჩამდინარე წყლები და ოფიციალური თუ სტიქიური ნაგავსაყრელები. ნარჩენებითა და ქიმიური ნივთიერებებით გარემოს დაბინძურება, საქართველოს სხვა რეგიონების მსგავსად, სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონშიც (სამეგრელოს ტერიტორია) ერთ-ერთ მნიშვნელოვან გარემოსდაცვით პრობლემას წარმოადგენს.

აღსანიშნავია, რომ უკანასკნელი წლების განმავლობაში, სამეგრელოში სოფლის მეურნეობას დიდ ზარალს აყენებს ამერიკული თეთრი პეპელა, რომელთან საბრძოლველად ფართოდ გამოიყენება ტოქსიკური პროპელენტების შესხურების მეთოდი. სავარაუდოდ, აღნიშნული გარემოება უარყოფით ზეგავლენას იქონიებს დამუშავებული სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების მიმდებარე ზედაპირული წყლის ობიექტების წყლის ხარისხზე.

რეგიონის ტერიტორიაზე არსებული ზედაპირული წყლის რესურსები - მდ. რიონი და პალიასტომის ტბა შედის ჰიდრომეტეოროლოგიური მონიტორინგის ქსელში და მეტ-ნაკლები სიხშირით მიმდინარეობს წყლის ხარისხის მონიტორინგი. 2005-12 წლის მონიტორინგის მონაცემების თანახმად ჟმ-ის (BOD₅) მაჩვენებელი ნორმის

ფარგლებშია მონიტორინგის ყველა წერტილისათვის. ნიტრიტ იონისა და ამონიუმის იონის კონცენტრაცია 2-3-ჯერ აღემატება ზღვრულად დასაშვებ ნორმებს. აღნიშნული დაბინძურების წყაროს, სავარაუდოდ, კომუნალური და სამრეწველო ჩამდინარე წყლები და სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებიდან ჩამდინარე წყლები წარმოადგენს. ეს გარემოება საგანგამოა, რადგან მდინარეების ზღვაში ჩადინებისას მიმდინარეობს დამაბინძურებლების ტრანსპორტირება და შესაბამისად ზღვის წყლის ხარისხის გაუარესება.

რეგიონში, რიონის აუზში, მდინარის შესართავთან და სანაპირო ზოლზე მდებარეობს ყველაზე მოწყვლადი კოსისტემები - რამსარის საერთაშორისო კონვენციით დაცული ტორფიანი ჭაობები, სფაგნუმის ჭაობები, დიუნები და ფიჭვის კორომები და პალიატომის ტბა. ხელოვნურად გაჭრილმა არხმა (1924 წ.) მნიშვნელოვანად შეცვალა პალიასტომის ტბის ჰიდრობილოგია, გამოიწვია მტკნარი წყლის პლანქტონის ბიომასის 15-ჯერ და ბენთოსის 6-ჯერ შემცირება. თუ 1984 წელს ტბაში 36 თევზის სახეობიდან აღიწერა 27 სახეობა, დღეისათვის 16 სახეობაა შემორჩენილი. აღნიშნული წყლის ობიექტების მნიშვნელობიდან გამომდინარე, მათი ჰიდროლოგიური, ჰიდროქიმიური და ჰიდრობილოგიური მეთოდების გამოყენებით შესწავლა-შეფასება მრავალი საერთაშორისო პროექტის მიზანს წარმოადგენს.

აღსანიშნავია, რომ რეგიონის ტერიტორიაზე მდებარეობს ქვეყანაში მოქმედი მსხვილი საწარმოო ობიექტები, როგორიცაა ბაქო-თბილისი-ჯეიპანის ნავთობსადენი, დასავლეთის მიმართულების საექსპორტო მილსადენი (ბაქო-სუფსა) და ენგურჰესი. აღნიშნული ობიექტები, მასშტაბებიდან გამომდინარე, მაღალი რისკის მატარებელია როგორც რეგიონის მოსახლეობისათვის, ისე კოსისტემებისათვის. ამდენად, აუცილებელია საგანგებო სიტუაციებში რეგიონების გეგმის არსებობა.

ტყის დაცვა

რეგიონის ტერიტორიაზე არსებული ტყეების მდგომარეობა არადამაკმაყოფილებელია. თუმცა, ხე-ტყის დამზადების პარალელურად, აუცილებელია ტყის მოვლისა და აღდგენის ღონისძიებების გატარება. რეგიონის ტყეების დეგრადაციის გამომწვევ ძირითად მიზეზად და სამომავლო რისკ-ფაქტორად შეიძლება ჩაითვალოს ბუნებრივი და ანთროპოგენული წარმოშობის ტყის ხანძრები. რეგიონის ტყეების სანიტარული მდგომარეობა არადამაკმაყოფილებელია. უკანასკნელი წლების მონაცემებით, ტყის პირებზე შემჩნეულია ზიანის მომტანიმავნებელი - ამერიკული თეთრი პეპელა. უკანასკნელ წლებში დაფიქსირდა კოლხური ბზის კორომების მასიური დაზიანება.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის ტყეები გამოიჩინა თვითადდგენის მაღალი მაჩვენებლით, ბუნებრივი განახლება შესამჩნევია როგორც წიწვიან, ისე ფოთლოვან კორომებში. იმის გათვალისწინებით, რომ აღდგენითი ღონისძიებების განხორციელება რეგიონის ტერიტორიაზე გაცემული ხე-ტყის დამზადების სპეციალური ლიცენზიის მფლობელების სალიცენზიონ ვალდებულებას წარმოადგენს, ლიცენზიის მფლობელებისა და ტყის ფონდის მართვის უფლების მქონე ორგანოების მიერ აღდგენის ღონისძიებების მასშტაბების გაზრდითა და მდგრადი ტყითსარგებლობის უზრუნველყოფით შესაძლებელი იქნება რეგიონის ტერიტორიაზე არსებული ტყეების ეკოლოგიური წონასწორობის შენარჩუნება.

ბუნებრივი კატასტროფების მართვა

შავი ზღვის საქართველოს სანაპირო ზონა განიცდის სხვადასხვა გეოფიზიკური პროცესების ზემოქმედებას, რომელთაგან ზოგიერთი კლიმატის ცვლილების ზეგავლენით მწვავდება. რეგიონის ტერიტორია, მდინარე რიონის დელტა და სანაპირო ზონა წარმოადგენს კლიმატის ცვლილების მიმართ ყველაზე მოწყვლად სისტემას საქართველოში. აღნიშნულ ტერიტორიაზე ადგილი აქვს ბუნებრივი თუ ანთროპოგენური ფაქტორებით გამოწვეულ წყალდიდობებს, ზღვის დონის აწევას (ევსტაზია), შტორმულ მოდენებს და სედიმანტაციას (მდინარის მყარი ნატანის შემცირება-მოსილვა) და კლიმატის ცვლილებას.

აღსანიშნავია, რომ მდინარე რიონის დელტაში, მდინარის დონეზე 1,5-2,0 მით დაბლა, მდებარეობს საქართველოს ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი საპორტო ქალაქი ფოთი თავისი გარეუბნებითა და ნავსადგურით. ევსტაზია ამ სეგმენტში ყველაზე ძველთრადა გამოხატული და სანაპირო ყველაზე მაღალი სიჩქარით იძირება ($h=0,56$ მ/საუკუნე). შედეგად, წყლის დონემ, სანაპიროსთან შედარებით, 1925 წლიდან დღემდე 0,7 მ-ით აიწია. 1920-იანი წლების შედეგ, შტორმებისა და ანთროპოგენური ჩარევის შედეგად (დამბების აგება), ზღვამ მიტაცა 3,5 კმ სიგანის სანაპირო, რომლის დიდი ნაწილი იპოდრომის, საცხოვრებელ სახლებს და სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებს ეკავა. გაზაფხულის წყალდიდობის დორს, როდესაც ზღვის დონე საშუალოზე 0,2-0,25 მ-ით იმატებს და მდ. რიონის კალაპოტის გამტარუნარიანობა მკვეთრად მცირდება, ფოთის სერიოზული საფრთხე ექმნება. სტატისტიკური მონაცემების თანახმად, 1987 და 1997 წლებში წყალმოვარდნებს შედეგად მოყვა 13 მლნ აშშ დოლარის ზარალი, აგრეთვე მსხვერპლი. საერთო ჯამში, შტორმულმა მოდენებმა ამ უბანზე უკვე 60%-ით მოიმატა, რაც საქართველოს შავი ზღვის სანაპირო ზოლში ყველაზე მაღალი მაჩვენებელია. ფაქტების ანალიზის შედეგად დადგინდა, რომ 5%-იანი უზრუნველყოფის, ანუ საუკუნეში 5-ჯერ მოსალოდნებლმა წყალმოვარდნებმა, რომლებიც 1930-იან წლებამდე უხითათო იყო, ამჟამად კატასტროფული ხასიათი მიიღო და ევსტაზიის მატების პროპორციულად იზრდება. უახლოეს მომავალში (2030-2050 წწ) შტორმების მოსალოდნებლი გახშირებისა და შეფარდებითი ევსტაზიის დამატებით 0,2-0,3 მ-ით გაზრდის შემთხვევაში, შტორმული მოდენები კატასტროფული შედეგების მომტანი გახდება.

რეგიონის გეოლოგიური აგებულებისა და კლიმატური თავისებურები, კერძოდ ატმოსფერული ნალექები და მათი სეზონური განაწილება, ხელს უწყობს გეოდინამიკური პროცესების - მეწყრების, ღვარცოფების და მდინარეებში წყალმოვარდნებთან დაკავშირებულ გარემოსდაცვით საქმიანობაში. საერთაშორისო ორგანიზაციების, ფონდებისა და დონორი ქვეყნების წარმომადგენლობების მიერ გარემოსდაცვითი პროგრამებისა და პროექტების დაგეგმვა-განხორციელება, ტრადიციულად, მხოლოდ ცენტრალური ხელისუფლების რეკომენდაციითა და კოორდინაციით მიმდინარეობდა. რეგიონულ და მუნიციპალურ დონეებზე პრაქტიკულად არ ხორციელდებოდა გარემოსდაცვითი ღონისძიებების დაგეგმვა. სამეცნიერო-ზემო სვანეთის რეგიონში გარემოსდაცვითი საქმიანობა, ძირითადად, ხორციელდება წყლის რესურსების (მდ. რიონის), დაცული ტერიტორიების (კოლხეთის ეროვნული პარკის) და კლიმატის ცვლილებისადმი მოწყვლადი ტერიტორიების (შავი ზღვის სანაპირო ზოლი) მართვასთან დაკავშირებით.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, აუცილებელია ქმედითი პრევენციული ღონისძიებების გატარება, როგორიცაა ნაპირისამაგრი სამუშაოები, ფერდობის გატყიანება, ნაპრალების შევსება, მდინარის კალაპოტის გაწმენდა და ა.შ. მნიშვნელოვანია კლიმატის ცვლილების საკითხების ინტეგრაცია რეგიონის სხვადახვა სექტორის განვითარების გეგმებში.

გარემოსდაცვითი საქმიანობა და თანამშრომლობა

მიუხედავად იმისა, რომ რეგიონი ესაზღვრება საერთაშორისო მნიშვნელობის ტრანსსასაზღვრო წყლის ობიექტს - შავს ზღვას, სამხარეო ადმინისტრაცია, თვითმმართველი ერთეულები და რეგიონის მოსახლეობა არ არიან ჩართული შავ ზღვასთან დაკავშირებულ გარემოსდაცვით საქმიანობაში. საერთაშორისო ორგანიზაციების, ფონდებისა და დონორი ქვეყნების წარმომადგენლობების მიერ გარემოსდაცვითი პროგრამებისა და პროექტების დაგეგმვა-განხორციელება, ტრადიციულად, მხოლოდ ცენტრალური ხელისუფლების რეკომენდაციითა და კოორდინაციით მიმდინარეობდა. რეგიონულ და მუნიციპალურ დონეებზე პრაქტიკულად არ ხორციელდებოდა გარემოსდაცვითი ღონისძიებების დაგეგმვა. სამეცნიერო-ზემო სვანეთის რეგიონში გარემოსდაცვითი საქმიანობა, ძირითადად, ხორციელდება წყლის რესურსების (მდ. რიონის), დაცული ტერიტორიების (კოლხეთის ეროვნული პარკის) და კლიმატის ცვლილებისადმი მოწყვლადი ტერიტორიების (შავი ზღვის სანაპირო ზოლი) მართვასთან დაკავშირებით.

ასევე არ იყო უზრუნველყოფილი კლიმატის ცვლილების საკითხებზე საზოგადოების ინფორმირებულობის დონის ამაღლება. რეგიონის აქტიური მონაწილეობა ტრანსსასაზღვრო წყლის რესურსის მართვის ღონისძიებებში უდავოდ ხელს შეუწყობს რეგიონში გარემოს დაცვის ეფექტიანად განხორციელებას. აღსანიშნავია, რომ კლიმატის ცვლილების ნებატიურ ზემოქმედებასთან სოციალური, ეკონომიკური და ეკოლოგიური სისტემების ადაპტაციის პროექტებისა და პროგრამების განსახორციელებლად, საქართველოს შესაძლებლობა აქვს საერთაშორისო დონორი ორგანიზაციებისგან მიიღოს ფართომასშტაბიანი ფინანსური და ტექნოლოგიური დახმარება. მნიშვნელოვანია რეგიონისთვის აღნიშვნული შესაძლებლობის გამოყენება და შესაბამისი პროექტების შემუშავდება.

დაცულ ტერიტორიებზე ბიომრავალფეროვნების კონსერვაცია

საერთაშორისო მნიშვნელობის დაცული ტერიტორიის, კოლხეთის ეროვნული პარკის უბნები საქართველოს ორი ისტორიული მხარის, სამეცნიეროსა და გურიის ნაწილია. კოლხეთის ეროვნული პარკი (საერთო ფართობი 44599,8 ჰა) მოიცავს შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპირო ზოლსა და პალიასტომის ტბის აუზს და შექმნილია კოლხეთის საერთაშორისო მნიშვნელობის ქარბერიანი ეკოსისურების დაცვისა და გადარჩენის მიზნით. სამეცნიერო-ზემო სვანეთის რეგიონის ტერიტორიაზე მდებარეობს პარკის 67 %. კოლხეთის ქაობები ძალზე მნიშვნელოვანია თავისი რელიეფური წარმოშობით. დღემდე შემორჩენილია რელიეფური და ენდემური სახეობებით მდიდარი ფიტოცენოზების კომპლექსები. გავრცელებულია გადაშენების პირას მისული მცენარეთა სტატუსით წითელ წიგნში შეტანილი ორი სახეობა - ყვითელი ყაყჩჩურა და ზღვის შროშანი. აღსანიშნავია, რომ პარკის ტერიტორიაზე ბინადრობს ფრინველების 194 სახეობა. ეროვნული პარკის ტერიტორიაზე უამრავი ფრინველის ყოველწლიური მიგრაციის მარშრუტი და შესაბამისად მრავალ იშვიათ ფრინველზე დაკვირვებაა შესაძლებელი.

რეგიონის ტერიტორიაზე აგრეთვე მდებარეობს კაცობრულის აღკვეთილი, რომელიც 1996 წელს დაარსდა და მისი

საერთო ფართობი 295 ჰექტარს შეადგენს. აღკვეთილის ტერიტორია ძირითადად ვაკეა და მისი მაქსიმალური სიმაღლე ზღვის დონიდან 40 მეტრს არ აღემატება. აღკვეთილის ტერიტორიაზე შემორჩენილია კოლხური ტყის ძლიერ სახეშეცვლილი ნაშთები, მობინადრე ფრინველის რამდენიმე სახეობიდან აღსანიშნავია კოლხური ხოხობის პოპულაცია.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის ტერიტორიაზე მდებარეობს ცენტრალური კავკასიონის გეგმარებითი დაცული ტერიტორიების შემადგენლობაში მყოფი ზემო სვანეთის დაცული ტერიტორია, რომელიც წარმოდგენილია ზემო სვანეთის ეროვნული პარკით. მას მესტიის მუნიციპალიტეტის ტერიტორია უკავია და ზღვის დონიდან 600-5200 მ-ის სიმაღლის ფარგლებში მდებარეობს. ზემო სვანეთის ეროვნული პარკის ფლორაში 212 სახეობა კავკასიის ენდემია, 52 სახეობა - საქართველოს ენდემი, ხოლო 9 სახეობა - საკუთრივ სვანეთის ენდემი. პარკში მობინადრე ფრინველების ნაწილი საქართველოს წითელ ნუსხაშია შეტანილი. ზემო სვანეთის ეროვნული პარკის ტერიტორიაზე მდებარეობს გეომორფოლოგიური თვალსაზრისით მნიშვნელოვანი ორი უნიკალური წარმონაქმნი - გეომორფოლოგიური და გლაციოლოგიური თავისებურებებით გამორჩეული ადიშის მყინვარი და კავკასიაში ერთ-ერთი ყველაზე დიდი ძველყინვარული ლოდი - ფერხულის ქვა.

VI. ხელისუფლება

რეგიონული ადმინისტრაცია და ადგილობრივი თვითმმართველობა

რეგიონული ადმინისტრაცია და ადგილობრივი თვითმმართველობები სარგებლობენ შეზღუდული უფლებამოსილებებით, ფინანსური და ქონებრივი რესურსებით. შესაბამისად, ძალზე შეზღუდულია მათი შესაძლებლობები რეგიონული განვითარების უზრუნველყოფის თვალსაზრისით. გარდა ამისა, საჭიროა რეგიონული ადმინისტრაციისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის კვალიფიკაციის სისტემური ამაღლება განსაკუთრებით ისეთ სფეროებში, როგორიცაა სტრატეგიული დაგეგმვა, სივრცით-ტერიტორიული დაგეგმვა, საზოგადოებრივი მომსახურებების გაწევა და სხვ. არადამაკმაყოფილებელია რეგიონული ადმინისტრაციისა და მუნიციპალიტეტების ადმინისტრაციული ინფრასტრუქტურის მდგომარეობა. დასახლებებში არ მოქმედებს მოსახლეობებისთვის ადმინისტრაციული მომსახურებების გაწევაზე პასუხისმგებელი სერვისცენტრები.

ქვეყანაში ფისკალური დეცენტრალიზაციის დაბალი მაჩვენებლის პირობებში, სამეცნიერო-ზემო სვანეთის რეგიონის მუნიციპალიტეტებს აქვთ მწირი საბიუჯეტო რესურსები. მათი საბიუჯეტო შემოსავლები 2013 წლის დასაწყისში 63,5 მლნ ლარს შეადგენდა. ადგილობრივი ბიუჯეტების დეფიციტი ცენტრალური ხელისუფლებიდან მიღებული გათანაბრებითი ტრანსფერით იფარება, რომლის საერთო მოცულობა რეგიონის მუნიციპალიტეტებისთვის 35,4 მლნ ლარს შეადგენს. გათანაბრებით ტრანსფერს არ იღებს მხოლოდ ხობის მუნიციპალიტეტი. ადგილობრივი მნიშვნელობის პროექტების მნიშვნელოვანი ნაწილი სახელმწიფო ბიუჯეტიდან მიღებული სპეციალური ტრანსფერებით ფინანსდება.

VII. რეგიონის ფაქტორული ანალიზი (SWOT)

რეგიონის ფაქტორული ანალიზი

ძლიერი მხარეები	სუსტი მხარეები
<p>ს სატრანსპორტო კორიდორების თის ზონაში მდებარეობა</p> <p>ი ფოთისა და ყულევის პორტების, თავისუფალი ინდუსტრიული ზონისა და ით განვითარებული სატრანსპორტო კრუეტურის არსებობა</p> <p>ს ურბანიზაციის მაღალი მაჩვენებელი</p> <p>ი ენერგეტიკული ბაზისა და კიული ენერგეტიკული ობიექტების ა</p> <p>ესურსების მაღალი ენერგეტიკული და იული პოტენციალი</p> <p>ს მაღალი ტურისტული პოტენციალი: კლიმატური ბუნება, ზღვის კურორტები, ს კულტურული მემკვიდრეობა</p> <p>ელო ბუნებრივ-კლიმატური პირობები კეროვანი სასოფლო-სამეურნეო ციის საწარმოებლად</p> <p>მოების განვითარების მაღალი დონე და ო-სამეურნეო პროდუქციის ექსპორტის მაჩვენებელი</p>	<p>რეგიონის კონფლიქტის ზონის საზღვართან მდებარეობა</p> <p>რეგიონის დიდი დაშორება ქვეყნის დედაქალაქიდან რეგიონის მნიშვნელოვანი ნაწილის მაღალმთიანობა მოსახლეობის ფაქტობრივი უმუშევრობისა და სიღარიბის მაღალი მაჩვენებლები და სოციალური უზრუნველყოფის ქმედითი სისტემის არარსებობა მოსახლეობის უმრავლესობისთვის ჯანდაცვისა და მედიკამენტების შეზღუდული ხელმისაწვდომობა</p> <p>სუსტად განვითარებული სოციალური მომსახურებები და სოციალური ინფრასტრუქტურა</p> <p>რეგიონში იძულებით გადაადგილებულ პირთა დიდ რაოდენობასთან დაკავშირებული სოციალურ-ეკონომიკური პრობლემები</p> <p>სუსტი სამოქალაქო სექტორი</p> <p>გენდერული დისბალანსი საჯარო და კერძო სექტორში მრეწველობის განვითარების არადამაკმაყოფილებელი დონე</p> <p>არასაკმარისად განვითარებული კომერციული და საბაზისო ინფრასტრუქტურა</p> <p>კომერციული კრედიტების სიძვირე და კაპიტალის ალტერნატივული წყაროების არარსებობა</p> <p>მუშახელის პროფესიული განათლებისა და კვალიფიკაციის დაბალი დონე</p> <p>სოფლის მეურნეობის მოდერნიზაციის არასათანადო დონე</p> <p>ბუნებრივი კატასტროფების მართვის ქმედითი სისტემის არარსებობა</p> <p>სამხარეო ადმინისტრაციისა და მუნიციპალიტეტების შეზღუდული უფლებამოსილებები, მწირი შემოსავლები და ქონებრივი რესურსები</p>
შესაძლებლობები	საფრთხეები
<p>ო-ეკონომიკური განვითარების მაღალი ა</p> <p>კრედიტებისა და კაპიტალის ატიულ ბაზრებიდან მოზიდვა</p> <p>ი წარმოებული პროდუქციისთვის ახალი ს ბაზრების გახსნა</p> <p>რების მოზიდვა, მ.შ. ანაკლიის პორტის ობის, რეგიონის სამრეწველო და იტო, ენერგეტიკული და ტურისტული იალისა და თავისუფალი ინდუსტრიული იმართ ინტერესზე დაყრდნობით</p> <p>ორისო ბაზრებზე ეკოლოგიურად სუფთა ტზე მოთხოვნის გაზრდის პირობებში დან ექსპორტის მოცულობის ზრდა</p>	<p>პოლიტიკური ვითარების დესტაბილიზაცია საფინანსო-ეკონომიკური კრიზისი</p> <p>ბუნებრივი კატასტროფები, სამრეწველო ავარიები და ეპიდემიების გავრცელება</p>

დარგობრივი ფაქტორული ანალიზი (SWOT)

სოციალური განვითარება, სოციალური ინფრასტრუქტურა და საზოგადოებრივი მომსახურებები

ძლიერი მხარეები	სუსტი მხარეები
<p>ს ურბანიზაციის მაღალი მაჩვენებელი ვითმართველ ერთეულში თანამედროვე ტების საავადმყოფოს არსებობა</p>	<p>რეგიონიდან მოსახლეობის ფაქტობრივი მიგრაციის უარყოფითი დინამიკა მოსახლეობის ბუნებრივი მატების კლებადი დინამიკა</p>

კიმის მომსახურებით ყველა თემის ელექტრონული გვითმართველ ერთეულში სასწრაფო-ინიციატივის დახმარების ბრიგადების არსებობა
ის საერთაშორისო მნიშვნელობის გზებისა ეფუძნების არსებობა
ობილო გზების მნიშვნელოვანი ნაწილის ეფუძნების მდგომარეობა
ათებით დასახლებების დიდი ნაწილის ელექტრონული გვითმართველ ერთეულში მდგომარეობის გზების არსებობა
ონლაინ დაფარვა მობილური ცონი კავშირგაბმულობის ქსელით
ალიტეტებში სახანძრო-სამაშველო ს არსებობა
ელი მედიის განვითარების ეფუძნების დონე

და მოსახლეობის დაბერება
რეგიონში მცხოვრებ იძულებით გადაადგილებულ პირთა დიდ რაოდენობასთან დაკავშირებული სოციალური პრობლემები
ფაქტობრივი უმუშევრობის მაღალი მაჩვენებელი და დასაქმების მწირი შესაძლებლობები მოსახლეობისთვის სიღარიბის მაღალი მაჩვენებელი
მოსახლეობის მწირი შემოსავლები და დანაზოგების მცირე მოცულობა
სოციალური უზრუნველყოფის ქმედითი სისტემის არარსებობა
სოციალური სახლების ნაკლებობა
სამედიცინო პერსონალის არასათანადო კვალიფიკაცია სასწრაფო დახმარების ბრიგადების სუსტი აღჭურვილობა
მოსახლეობის უმრავლესობისთვის სრულყოფილ სამედიცინო მომსახურებაზე და მედიკამენტებზე შეზღუდული ფინანსური ხელმისაწვდომობა
საჯარო სკოლებისა და სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებების არადამაკმაყოფილებელი ინფრასტრუქტურა
საჯარო სკოლებისა და სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებების პედაგოგების არადამაკმაყოფილებელი კვალიფიკაცია
ქმედითი პროფესიული სასწავლებლების ნაკლებობა
კულტურის ცენტრების, პარკების, ბიბლიოთეკების, სამუსიკო და სამსატვრო სკოლების, სტუდიების, გალერეების, მუზეუმების, თეატრების, სპორტული სკოლების/კლუბების/წრეების და საცურაო აუზების არასაკმარისი რაოდენობა და შესაბამისი ინფრასტრუქტურის არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა
მომსახურების სფეროს განვითარების არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა
დასახლებების დიდი ნაწილის იერსახის არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა
დასახლებების დიდ ნაწილში გარე განათების არარსებობა
ადგილობრივი მნიშვნელობის საავტომობილო გზების დიდი ნაწილის არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა
სარკინიგზო ინფრასტრუქტურის არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა ი
საზოგადოებრივი სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურის არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა ი
სასმელი წყლით მოსახლეობის არასრული უზრუნველყოფა
მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილისთვის გაზიარების ხელმიუწვდომლობა
მუნიციპალურ ცენტრებში საკანალიზაციო სისტემების გაუმართაობა/არარსებობა და სოფლებში საკანალიზაციო სისტემების არარსებობა
სოფლების უმრავლესობიდან ნარჩენების გატანის მომსახურების არარსებობა
რეგიონში უკონტროლო ნაგავსაყრელების არსებობა
სოფლების უმრავლესობაში ქუჩების დასუფთავების მომსახურების არარსებობა
რეგიონის უდიდეს ნაწილში ხარისხიანი და იაფი ინტერნეტკავშირის არარსებობა

სახანძრო-სამაშველო სამსახურების უდიდესი ნაწილის
არადამაკმაყოფილებელი აღჭურვილობა ი
სამოქალაქო სექტორის განვითარების
არადამაკმაყოფილებელი დონე
გენდერული დისბალანსი საჯარო და კერძო სექტორში
ს

შესაძლებლობები	საფრთხეები
კური ზრდის მაღალი დინამიკა	სტიქიური მოვლენები სამრეწველო ავარიები ეპიდემიების გავრცელება

ეკონომიკა

ძლიერი მხარეები	სუსტი მხარეები
<p>ს ხელსაყრელი გეოპოლიტიკური და ომიკური მდებარეობა; შავი ზღვის უ, მასთან დაკავშირებული სტრატეგიული პორტო არტერიები და სატრანზიტო ; ფოთის პორტი - ევროპის, კავკასიისა და ური აზიის სატრანსპორტო დერეფნის , აგრეთვე, დასავლეთ და აღმოსავლეთ ელოს დამაკავშირებელი კვანძი</p> <p>ი ყულევის და ფოთისა პორტების, ვალი ინდუსტრიული ზონისა და ით განვითარებული სატრანსპორტო კრუეტურის არსებობა</p> <p>ავა სახის აუთვისებელი წიაღისეულის ოვანი მარაგები; სამშენებლო რიისთვის საჭირო მნიშვნელოვანი ული პოტენციალი</p> <p>ე ენერგეტიკული სიმძლავრეები და ბადი ენერგიის წყაროები; წყლის და სურსები, ბიომასა, მზე, თერმული რეგიონში სტრატეგიული მიექტების არსებობა</p> <p>რესურსების მაღალი ენერგეტიკული და იული პოტენციალი, თერმული და წყლების დიდი რესურსი</p> <p>ს სიმდიდრე ტყის რესურსებით</p> <p>კიონებთან შედარებით განვითარებული პორტო კომუნიკაციები</p> <p>კის დივერსიფიკაციის შედარებით მაჩვენებელი</p> <p>ის გამოცდილება, მრეწველობის, უშავებელი მრეწველობის, კვების ის, მერქნის წარმოებაგადამუშავების, უბის ტრადიცია</p> <p>კა საშუალო საწარმოების დიდი უბა</p> <p>ერად განვითარებადი საბანკო სექტორი ოსაკრედიტო ორგანიზაციები;</p> <p>ელი გარემო ბიზნესისა და ციებისთვის; მიმზიდველი შების არსებობა პრივატიზაციის სის ჩათვლით</p> <p>უ და უმაღლესი განათლების უტების, სასწავლოსამეცნიერო</p>	<p>კონფლიქტისპირა მდებარეობა</p> <p>ტრადიციული ბაზრების და სამეურნეო კავშირების დაკარგვა, და ახალ ბაზრებზე შეღწევადობის სირთულეები</p> <p>მოსახლეობის და ადგილობრივი ბიუჯეტების მწირი შემოსავლები, ადგილობრივი კერძო დანაზოგებისა და ინვესტიციების დაბალი დონე</p> <p>სუსტი კომერციული და საბაზო ინფრასტრუქტურა რეგიონის უმეტეს ნაწილში</p> <p>არსებული ბუნებრივი რესურსების მწირი გამოყენება</p> <p>მრეწველობის სექტორის განვითარების არადამაკმაყოფილებელი დონე, სუსტად განვითარებული მშენებლობის, ვაჭრობისა და მომსახურების სექტორები</p> <p>პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების არასაკმარისი მოცულობა და მათი მოზიდვის ხელშეწყობის ქმედითი მექანიზმების ნაკლებობა</p> <p>ძვირი საბანკო კრედიტები, და ალტერნატიული კაპიტალის შეზღუდული შესაძლებლობები</p> <p>მიკრო დაფინანსებისა და საკრედიტო ინსტიტუტების არარსებობა მოშორებულ სოფლებში ; დაფინანსების მწირი ხელმისაწვდომობა დამწყები ბიზნესებისთვის</p> <p>იაფფასიანი პროდუქციის ჭარბი იმპორტი; ექსპორტზე ორიენტირებული სექტორებისა და ადგილობრივი ბიზნესების სუსტი მხარდაჭერა ; გამომუშავებული პროდუქციის სუსტი სარეკლამო მხარდაჭერა და მარკეტინგი</p> <p>უმუშევრობის მაღალი დონე, დასაქმების მაჩვენებლების დაბალი ზრდა, სოციალურად დაუცველი მოსახლეობის დიდი ხვედრითი წილი</p> <p>კვალიფიციური კადრების გადინება</p> <p>მთლიანი რეგიონის მასშტაბით, სოციალური კაპიტალის არცთუ მაღალი დონე; შრომითი რესურსების არასათანადო კვალიფიკაცია და მათი მომზადება-გადამზადების განუვითარებელი სისტემა</p> <p>რეგიონის საინვესტიციო განვითარების დაბალი დონე; მომველებული საწარმოობრენიკური ბაზა და ახალი ტექნოლოგიების გამოყენების დაბალი ინტენსივობა; მოწინავე ტექნოლოგიების შესახებ მოსახლეობის დაბალი ინფორმირებულობა</p>

იების არსებობა

შახელი, და შედარებით კვალიფიციური ძალა რეგიონის მსხვილ ქალაქებში

მის სხვადასხვა სახეების განვითარების აღი; ნაციონალური მნიშვნელობის რული და ისტორიული მონუმენტები, რეგიონი სილამაზის ხედები (ზემო და მისი უკიდურესად მაღალი მთები, ის ნაციონალური პარკი); სარეკრეაციო ქი; საჯომარდო და საპიკნიკო ბი, მღვიმეები და გამოქვაბულები; კეროვანი კლიმატური პირობები; ნებული საკურორტო ინფრასტრუქტურა ში და განახლებული მესტია.

ბიზნესისა და ტექნოლოგიური განვითარების მხარდამჭერი სპეციალური ინსტიტუციების/ორგანიზაციების ნაკლებობა

სისტემური ინფორმაციის შეზღუდული ხელმისაწვდომობა ადგილობრივი ბიზნეს პოტენციალისა და სამიმწოდებლო ბაზის შესახებ

ტურ ი ზმის ინდუსტრიული ზონების მართვის და ტურიზმის, როგორც ბიზნესის საქმიანობის არ ასაკმარისი ცოდნა; უცხოელი ტურისტების მოზიდვისადმი არასისტემური მიდგომა (მიზნობრივი ბაზრების ათვისების არგუმენტირებული სტრატეგიის არარსებობა); რეგიონის ტურისტული პოტენციალის არასაკმარისი ცნობადობა და პოპულარიზაცია; მეტწილად, ტურისტული ინფრასტრუქტურის, შესაბამისი მომსახურებისა და კადრების არადამაკმაყოფილებელი დონე; მოძველებული სატრანსპორტო სისტემა

შესაძლებლობები	საფრთხეები
ს და ყულევის საზღვაო პორტ ებ ი ს ობა/განვითარება	ბუნებრივი კატასტროფები არასტაბილური პოლიტიკური მდგომარეობა რეგიონში და ქვეყანაში
ს საინვესტიციო მიმზიდველობის ა; ინვესტორების მზარდი დაინტერესება რსპექტიული მიმართულებებით, მათ ნაკლიის პორტის მშენებლობის, ლური მნიშვნელობის სატრანზიტო, ჟიკური და ტურისტული ჰაბის რების, მხარის წყლისა და ტყის ქის და წიაღისეულის მიმართ	გლობალური საფინანსო-ეკონომიკური კრიზისი და მისი უარყოფითი გავლენა, მ.შ. ტურისტულ ბიზნესზე, ტვირთების გადაზიდვებზე, მომსახურების სექტორსა და სამშენებლო ინდუსტრიაზე, ასევე საკრედიტო რესურსების ფას სა და უიმედო სესხებზე.
უ კროდულქციისთვის ახალი ბაზრების ტრატეგიულ პარტნიორებთან-შირთან და აშშ-სთან თავისუფალი ს შესახებ მიმდინარე მოლაპარაკებების უება	გადამამუშავებელ მრეწველობაში არსებული მზარდი კონკურენცია რეგიონალურ თუ გლობალურ ბაზრებზე რეგიონული და მუნიციპალური განვითარების გეგმების სუსტი იმპლემენტაცია; მათ გახსორციელებაზე ხულოვანი ან სუსტი მონიტორინგისა და შეფასების მექანიზმების არსებობა
ტო დაფინანსების ბაზრის ბლობების გაფართოება ; საბანკო ებზე და კაპიტალის ალტერნატიულ იე ხელმისაწვდომობის ზრდა; ბანკებს გაზრდილი კონკურენციის შედეგად ნტო განაკვეთის შემცირება	
უშავების შედეგად მიღებულ ციასა და ბუნებრივ მოსაპირკეთებელ ზე მოთხოვნის ზრდა შიდა და გარე უ	
ორისო , რეგიონულ და ადგილობრივ ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტზე ნის ზრდა	
კ კვების მრეწველობის განვითარება სული ნაკადების ზრდა რეგიონში იზმზე მოთხოვნის ზრდა	
ზაფიის სწრაფი ტემპი რეგიონსა და ად ქვეყანაში	
ი მოქმედი საწარმოების ბლობებისა და ინტერესების თანხვედრა სებულ , ფართო მასშტაბის მქონე ორისო პროექტების მოთხოვნებთან იროებებთან	
იფოსა და დონორი ორგანიზაციების ურე და საშუალო ბიზნესის	

ობისთვის სპეციალური პროგრამების
ბა; ახალი ტექნიკისა და
ოგიების დანერგვის მხარდაჭერა;
უორ რესურსების, პერსონალის
დებისაკენ მიმართული ინიციატივები

ორისო და დონორ ი ორგანიზაციების
ომლობა და მათი გამოცდილების
ბა

უური ბიუჯეტიდან დაფინანსებული
პროგრამები; ფირმირების პროცესში
ანაინვესტირების, სუვერენული და
კლი ფონდების, ასევე, მოქმედი სოფლის
განვითარების
ას ეფექტიანი საქმიანობა; რეგიონისთვის
ორგანიზაციების დაფინანსების
მივი და წარმატებული ათვისება-

ი კულტურული და ისტორიული
ურებების კომერციალიზაციაში
რებული უცხოური/დონორული
ი

ული ნაგებობებისა და ტერიტორიების
ნი ათვისება

კებული სავიზო პროცედურები
შირთან და მეზობელ სახელმწიფოებთან

სოფლის მეურნეობა

ძლიერი მხარეები	სუსტი მხარეები
<p>მეურნეობაში წარმოებული დამატებული ლების ზრდის დინამიკა</p> <p>ს ნიადაგების მაღალი სასოფლო- ეო პოტენციალი</p> <p>ელი ბუნებრივ-კლიმატური პირობები მეურნეობის განსავითარებლად და კეროვანი პროდუქციის მისაღებად</p> <p>მეურნეობის პროდუქციის მოყვანის ის არსებობა</p> <p>კიო მნიშვნელობის წყლის რესურსის</p> <p>ი თერმული წყლის რესურსების ა</p> <p>მოების განვითარების შედარებით მაჩვენებელი</p> <p>ი მექანიზაციის ცენტრების არსებობა ეკოლოგიური გარემო და ეკოლოგიურად როდუქცია</p>	<p>სოფლის მეურნეობის მოდერნიზაციის დაბალი დონე სოფლის მეურნეობის პროდუქციის წარმოების დაბალპროდუქტულობა, დისპროპორცია დასაქმებულთა რაოდენობასა და პროდუქციის მოცულობას შორის</p> <p>რეგიონის მცირემიწიანობა და ფართობების ფრაგმენტაცია</p> <p>სადრენაჟო ინფრასტრუქტურის გაუმართაობა სოფლის მეურნეობის მხარდამჭერი ორგანიზაციების ნაკლებობა</p> <p>სურსათის უვნებლობის დაბალი დონე მომსახურების, ექსტენციის ცენტრებისა და ლოჯისტიკის განვითარების დაბალი დონე</p> <p>მექანიზაციის ცენტრებში ტექნიკისა და ინვენტარის არასაკმარისი რაოდენობა</p> <p>შიდა ბაზრის არაორგანიზებულობა პროდუქციის არაკონკურენტუნარიანობა იმპორტული პროდუქციის მიმართ</p>

შესაძლებლობები	საფრთხეები
<p>უ ქვეყნებთან სავაჭრო ურთიერთობების რება-გაფართოება და სოფლის განვითარების უსამარტინო</p> <p>იან აგროკრედიტებზე წვდომობის ზრდა</p> <p>მეურნეობის სფეროში სადაზღვევო პის ხელმისაწვდომობის ზრდა</p>	<p>ბუნებრივი კატაკლიზმები ეპიზოოტიებისა და მცენარეთა დაავადებების გავრცელება</p> <p>სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციაზე იმპორტირებული პროდუქტის დემპინგი</p> <p>უხარისხო სასოფლო-სამეურნეო მასალების გავრცელება</p>

გარემოს დაცვა

ძლიერი მხარეები	სუსტი მხარეები
ს მდიდარი ბიომრავალფეროვნება	საკანალიზაციო და წყალარინების სიტემების

არარსებობა/გაუმართაობა და ჩამდინარე წყლების გამწმენდი ნაგებობის არარსებობა
 რეგიონში ნარჩენებითა და ქიმიური ნივთიერებებით გარემოს დაბინძურების პრობლემის არსებობა
 ნარჩენების ინტეგრირებული მართვის სისტემის არარსებობა
 ნარჩენების გადამუშავებისა და კომპოსტირების პრაქტიკის არარსებობა
 რეგიონში ბუნებრივი კატასტროფების მართვის ქმედითი სისტემის არარსებობა, სტიქიური გეოლოგიური პროცესების პრევენციულ ღონისძიებათა გეგმის, კლიმატის ცვლილების მოწყვლადი ტერიტორიების ადაპტაციისა და მიტიგაციის ღონისძიებათა გეგმების არარსებობა
 ტყის ხანძრების პრევენციისა და ლიკვიდაციისათვის საკმარისი რესურსის არარსებობა
 ტყეების არადამაკმაყოფილებელი სანიტარული მდგომარეობა
 ადგილობრივი ბიზნესებისა და მოქალაქეების არასათანადო გათვითცნობიერება მათ მიერ გარემოს დაბინძურების მავნე შედეგების შესახებ
 გარემოსდაცვით საკითხებში ტრანსსასაზღვრო (შავი ზღვა) და ტერიტორიათაშორისი (კოლხეთის დაცული ტერიტორიები) თანამშრომლობის ნაკლებობა.

საჯარო ხელისუფლება

ძლიერი მხარეები	სუსტი მხარეები
იბრივი თვითმმართველობის არჩევითი გარემონტინირების არარსებობა	<p>რეგიონული ადმინისტრაციისა და მუნიციპალიტეტების შეზღუდული უფლებამოსილებები</p> <p>რეგიონული ადმინისტრაციისა და მუნიციპალიტეტების მწირი საბიუჯეტო შემოსავლები და ქონებრივი რესურსები</p> <p>რეგიონული ადმინისტრაციისა და მუნიციპალიტეტების ადმინისტრაციული ინფრასტრუქტურის არადამაკმაყოფილებელი მდგომარეობა</p> <p>რიგ სფეროებში რეგიონული ადმინისტრაციისა და მუნიციპალიტეტების მოხელეების არასათანადო კვალიფიკაცია</p>
შესაძლებლობები	საფრთხეები
ბელისუფლების საფინანსო-ეკონომიკური ბლობების გაზრდა	საფინანსო-ეკონომიკური კრიზისი

VII. რეგიონის განვითარების ხედვა, სტრატეგიული მიზნები, ამოცანები და წინადადებები

სამეგრელო-ზემო სვანეთის მომავალი განვითარებისათვის შემუშავებული სტრატეგიული ხედვები, პრიორიტეტები და წინადადებები ეფუძნება რეგიონისა და მისი სექტორული განვითარების მრავალმხრივ ანალიზს, შესაბამის სიტუაციურ და ფაქტობრივ დიაგნოსტიკას, რომელიც მომზადდა წინამდებარე დოკუმენტის ჩამოყალიბების პროცესში, სათანადო მეთოდოლოგიისა და ჩართულობის საფუძველზე.

რეგიონის განვითარების ხედვის ჩამოყალიბებისას, გამოკვეთილ იქნა რამდენიმე საკვანძო საკითხი, რაც შესაძლებელს ხდის ინტეგრირებული ხედვის შექმნას და სათანადო ძალისხმევის მიმართვას შესაბამისი მიმართულებებით, კერძოდ:

კარგად განვითარებული ტექნიკური და სოციალური ინფრასტრუქტურა
მზარდი სატრანსპორტო და კავშირგაბმულობის სექტორი, საერთაშორისო გადაზიდვები და კომერციული ტვირთბრუნვები
თანამედროვე სატრანზიტო-ლოჯისტიკური სისტემების ორგანიზაცია
მიმზიდველი საინვესტიციო გარემო
თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შესაძლებლობების მაქსიმალური გამოყენება
მხარის მატერიალური აქტივებისა და ბუნებრივი რესურსების გონივრული მართვა- გამოყენება
მხარის სამრეწველო სექტორის პოტენციალის სტიმულირება
მცირე და საშუალო ბიზნესის განვითარება
სოფლის მეურნეობის, გადამამუშავებელი მრეწველობის და ექსპორტზე ორიენტირებული მექარმეობის განვითარება
ტურისტული ინდუსტრიის მრავალმხრივი განვითარება
ტექნოლოგიური სიახლეების სისტემური დანერგვა და შრომის ნაყოფიერების ზრდა
კარგად განვითარებული საგანმანათლებლო სისტემა კონკურენტუნარიანი ადამიანური რესურსებით და დასაქმების მაღალი დონით
შრომითი რესურსების უწყვეტი გადამზადების ინფრასტრუქტურა
ეფექტური მმართველობა, ძლიერი სამოქალაქო სექტორი და მედია

აქედან გამომდინარეობს რეგიონის განვითარების 8 წლიანი ხედვა:

202 1 წლისათვის სამეგრელო-ზემო სვანეთი გახდება ერთ-ერთი ყველაზე სწრაფად მზარდი რეგიონი საქართველოში თავისი მდგრადი კონსომიკითა და სოციალური კეთილდღეობით. ამ რეგიონის მახასიათებელი იქნება ძლიერი სატრანსპორტო და კავშირგაბმულობის სექტორი, დინამიურად განვითარებადი მრეწველობა, ტურიზმი და სოფლის მეურნეობა, გადამუშავებისა და მცირე ბიზნესის სფეროები, ინოვაციებზე ორიენტირებული სამექარმეო და კვლევითი პროცესები, - მიმზიდველი საინვესტიციო კლიმატი და განვითარებული ინფრასტრუქტურა, რომელიც მნიშვნელოვნად გაზრდის მხარის შემოსავლებს, არსებულ საწარმოო სიმძლავრეებსა და ახალი ბაზრების ათვისებას, როგორც წინაპირობას ცხოვრების დონის მნიშვნელოვანი ამაღლებისა და მოსახლეობის ხანგრძლივი კეთილდღეობისთვის.

წინამდებარე სტრატეგიამ ხელი უნდა შეუწყოს მოცემული ხედვის განხორციელებას. შესაბამისად, რეგიონის განვითარების სტრატეგიის საერთო მიზანია:

რეგიონის კონკურენტუნარიანობისა და მოსახლეობის კეთილდღეობის დონის ზრდა - პერსპექტიული სექტორების გაძლიერებითა და პირდაპირი ინვესტიციების მოზიდვის ხელშეწყობით, მისი მატერიალური აქტივებისა და ბუნებრივი რესურსების გონივრული მართვა-გამოყენებით, შრომითი რესურსების უწყვეტი განვითარებითა და ტექნოლოგიური განახლებით, ახალი ბაზრების ათვისებითა და მდგრადი ეკონომიკური ზრდის უზრუნველყოფით.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის განვითარების სტრატეგიის საერთო მიზანი შესაბამება რეგიონული განვითარების 2010-2017 წელისახლოებით სტრატეგიის მიზნებს, ასევე, საქართველოს მთავრობის 2010-2013 წლების საბაზისი მონაცემებსა და მიმართულებებს, რომლებიც მიზნად ისახავს მდგრად ეკონომიკურ ზრდასა და სამუშაო ადგილების შექმნის ხელშეწყობას. იგი პასუხობს სიღარიბის მინიმუმ 20-25% შემცირების საშუალოვადიან ამოგანას, რაც ითანადება ათასწლეულის განვითარების მიზნებს, ამოგანებსა და ჯადობს.

გენდერული თანასწორობის ხელშემწყობი ღონისძიებების დაგეგმვა და განხორციელება.

